

-
- ◆ Det Okkulte Danmark
  - ◆ Adamski længe leve!
  - ◆ Sølvmanden fra Mars
  - ◆ De fordømte vender tilbage
  - ◆ På opdagelse i virkelighedens X-files
  - ◆ BT-svindelen i 1959 - et 60 år gammelt Cover-Up?
  - ◆ Dengang Stalin skulle fuppes og spioner afsløres

SUFOI Årsrapport 2020

Januar 2020

Kære støttemedlem/æresmedlem

SUFOf har hermed fornøjelsen af at sende dig **SUFOf Årsrapport 2020**. Indholdet repræsenterer et lille udpluk af de mange artikler og notitser, som er blevet bragt i de 24 UFO-Mails udsendt i det forgangne år.

Ligesom 2018 blev 2019 et år med både fremragende og højst besynderlige bogudgivelser – både danske og udenlandske. Nogle af dem omtales nærmere i denne udgave af *SUFOf Årsrapport*.

SUFOf har igennem årene opbygget gode relationer til de danske nyhedsmedier, hvilket i 2019 resulterede i flere interviews, hvor vi fik lejlighed til at give vores mening til kende og forsøge at indskyde et afbalanceret syn på ufomyten. Se bl.a. bagsiden.

2019 blev også året, hvor Ole Henningsen kunne markere, at hans aktive arbejde i SUFOf begyndte for 60 år siden. Det fortalte han om i UFO-Mail nr. 292 i artiklen [Spredte glimt fra 60 år med ufoer](#). Jubilæet førte også til et flot nyhedsindslag på TV2/Øst kl. 19:30 den 7. juli 2019: [60 år i UFO'ernes tjeneste](#).

Vi lever i konspirationsspekulationernes tidsalder, hvor alternative fakta, faktaresistens, fake news, løgne, fortællinger, uvidenhed, gætværk og regulær dumhed udstilles til offentligt skue og promoveres på sociale medier. Danmark er også ramt af denne sejlivede og smittefarlige virus. For eksempel bliver en 60 år gammel svindelsag nu dyrket som århundredets cover-up i Danmark. Ole Henningsen dokumenterer i artiklen *B.T.-svindelsagen 1959 – et 60 år gammelt Cover-Up ... eller?* (begynder side 15), hvordan bagmændene bag denne ikke-historie tilsyneladende har tabt sutten.

I november 2019 fik 500 kg ufomaterialer fra SUFOf's arkiver et nyt og bedre hjem hos svenske Archives for the Unexplained (AFU) i Norrköping. På side 11-15 kan du læse Thomas Brisson Jørgensens rejseberetning *På opdagelse i virkelighedens X-files*.

På foreningens vegne siger jeg dig tusind tak for din støtte i 2019 og håber, at du også i 2020 finder vores arbejde værd at støtte.

Kim Møller Hansen, formand for SUFOf

SUFOf Årsrapport 2020 udgives af Skandinavisk UFO Information, Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted én gang om året, og et farveprint sendes gratis til foreningens æresmedlemmer og til støttekredsen. Desuden kan årsrapporten læses som pdf-fil på ufo.dk. Denne udgave er redigeret af Kim Møller Hansen, e-mail gukmh@Gyldendal.dk. Redigeringen er afsluttet den 22. december 2019.

Forsiden: *Sølvmanden fra Mars. (April Fool photo hoax/Neue Illustrierte, 29. März 1950*

Kopiering fra *SUFOf Årsrapport 2020* må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelige kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den pågældende forfatter. © 2020 SUFOf og de respektive forfattere.

Skandinavisk UFO Information (SUFOf) – Eilekiersvej 14 – 4100 Ringsted – info@sufoi.dk

[Tilmelding til gratis nyhedsbrev](#)

[Seneste observationsberetninger](#)

Dengang Stalin skulle fuppes og hemmelige koder afsløres

Ufomyten blev født, da Den Kolde Krig tog form efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Denne udvikling er veldokumenteret og grundigt beskrevet, bl.a. i SUFOI's bogudgivelse [UFO'er – Myter og viden](#). Er der så noget nyt, vi kan lære om ufomytens første år? Har vi ikke snart fået vendt alle sten og belyst emnet fra alle mulige vinkler? Nej, ikke hvis man skal tro James Carrion, der som den eneste har gravet i et meget omfattende offentligt tilgængeligt kildemateriale og efter mange års arbejde kan konkludere, at en hemmelig efterretningsgruppe både var med til at opbygge ufomyten samt målrette eller formgive den, så den kunne skabe forvirring og bekymring hos USA's nye fjende, stormagten Sovjetunionen, hvor den stadig mere paranoide statsleder, Josef Stalin, via efterretninger fra spioner i USA og Canada blev besat af tanken om, at de mange beretninger om spøgelsesraketter, flyvende tallerkener, nedstyrtede skiver og modstridende pressemeddelelser fra de amerikanske militære myndigheder dækkede over et nyt, hemmeligt amerikansk supervåben langt mere ødelæggende end atomvåben.

Af Kim Møller Hansen

Spøgelsesraketterne – det store efterretningsbedrag begynder

James Patrick Carrion er bosiddende i Herndon, Virginia. Han er fhv. efterretningsanalytiker i den amerikanske hær og i dag freelanceskribent med fokus på Den Kolde Krig og efterretningsvirksomheders historie.

James Carrion var i perioden 2006-2009 øverste leder (International Director) af USA's største ufoorganisation, MUFON (Mutual UFO Network). Han forsøgte i denne periode at forny organisationen og få den til at leve op til egne højtbesungne videnskabelige idealer, men endte med at komme i bad standing i amerikanske ufokredse. Interne stridigheder fik James Carrion til at forlade MUFON i 2009. MUFON tåler ikke kritik og vil ikke reformeres.

"... Jeg er faldet i unåde hos MUFON ved at sige, at de er faret vild. Deres motto er den videnskabelige udforskning af ufoer, men man skal lede længe for at finde noget, som er videnskabeligt i denne organisation ..." - James Carrion

I 2014 udgav James Carrion for egen regning bogen *The Rosetta Deception*, som fokuserer på efterkrigsperioden 1946-47, hvor Den Kolde Krig tog form, og hvor der i Skandinavien mellem maj og december 1946 blev registreret omkring 2.000 oplevelser af såkaldte spøgelsesraketter.

De mange tilsyneladende mystiske oplevelser skyldtes sandsynligvis et miks af koldkrigsnervøsitet og misidentifikation af naturlige fænomener som fx meteoror.

At der i betegnelsen for fænomenet indgår ordet "raket", skyldes de observatører, der har beskrevet fænomenet som raketlignende.

I 1946-47 var det en nærliggende tanke, at der kunne være tale om V1-bomber (verdens første krydsermissil) og V2-raketter (verdens første langtrækkende, ballistiske missil), som blev prøvefløjet ud over Østersøen fra den tidligere nazistiske raketbase i Peenemünde, der ved afslutningen af Anden Verdenskrig blev en del af den sovjetiskbesatte del af Tyskland.

Operation Paperclip

Mod slutningen af Anden Verdenskrig blev det stadig mere tydeligt, at:

1. Tysklands udvikling af V1-bomber, V2-raketter, jettfly samt en masse andre våbensystemer og fartøjer, der endnu ikke var indsat i krigen, men stadig befandt sig på tegnebrættet eller som en tidlig prototype, tydede på, at tyske forskere teknologisk var år foran de allierede på flere områder.
2. USA og Sovjetunionen ville efter krigen ikke længere være allierede, men hinandens største modstandere, og et sandsynligt sammenstød mellem stormagterne – måske i form af en Tredje Verdenskrig – ville kræve helt nye våbentyper.

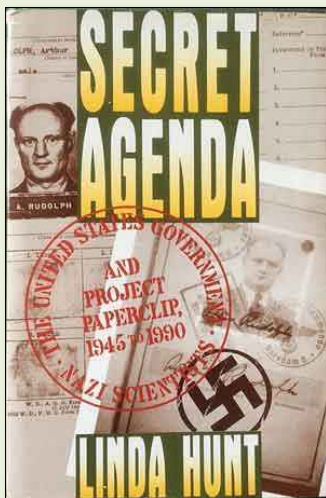
Derfor blev der allerede inden krigen afslutning indledt en klapjagt i både Tyskland og Østrig på tyske videnskabsfolk, ingeniører og teknikere. Frem til 1990 blev op mod 1.600 tyske specialister, heriblandt Wernher von Braun (som senere stod fader til det amerikanske rumfartsprogram), smuglet til USA under Operation Paperclip (forløberen hed Operation Overcast).

Forladte gårde og andre bygninger på Kirtland Air Force Basens område syd for Albuquerque i New Mexico blev brugt til at huse de mange specialister (heriblandt en del formodede krigsforbrydere). Efter debriefing blev de overført til raketbasen i White Sands, 375 km syd for Kirtland Air Force Base, for bl.a. at videreudvikle erobrede V2-raketter – og til laboratorierne i Los Alamos for at stille deres knowhow til rådighed for amerikanerne under Den Kolde Krig.

Sovjetunionen havde et tilsvarende ønske om at få fingre i tyske eksperter, som kunne være med til at skabe Sovjetunionens kommende supervåben. Under kodenavnet Operation Osoaviakhim blev mere end 2.200 tyske specialister (6.000 i alt med familiemedlemmer) tvunget til Sovjetunionen.

De to supermagters "import" af tyske videnskabsmænd m.fl. har fået nogle til at mene, at de mystiske fartøjer, som blev set og fotograferet i ufomytens barndom lige efter Anden verdenskrig i virkeligheden var fartøjer udviklet af nazistiske videnskabsmænd.

Uanset hvad, har de mange erobrede eksperter i begge lejre skabt bekymring. Et våbenkapløb var skudt i gang. Ville modstanderen få et teknologisk forspring og fx få udviklet et våben langt voldsommere end atomvåben? Eller måske nye spionfartøjer?

Ønsker man mere viden om Operation Paperclip, kan det anbefales at læse "Secret Agenda, The United States Government, Nazi Scientists, and Project Paperclip, 1945 to 1990" skrevet af Linda Hunt og udgivet af St. Martin's Press i 1991. (Foto: Kim Møller Hansen)

I bogen *The Rosetta Deception* forsøger Carrion vha. utallige offentligt tilgængelige kilder at dokumentere, at spøgelsesraketsbølgen var et produkt af et strategisk bedrageri iværksat af efterretningsfolk i USA og Storbritannien (en gruppe kaldet Rosetta) i samarbejde med toneangivende aviser herunder *The New York Times*. Hovedformålet med bedrageriet var at bryde den diplomatiske kode i Sovjetunionens kommunikation med spioner i USA.

Carrions bog er blevet mødt med total tavshed i ufo-kredse, måske fordi Carrion fremlægger data, som ikke styrker troen på, at spøgelsesraketterne var en ikke-jordisk forløber for Kenneth Arnolds skelsættende ufooplevelse den 24. juni 1947. Blandt rumskibstroende mener mange nemlig, at menneskehedens opfindelse af atomvåben og brug af dem i august 1945 fik rumvæsner til at besøge Jorden for at overvåge vores aktiviteter og om nødvendigt gribe ind for at forhindre atomkatastrofen i at brede sig til resten af solsystemet – og at spøgelsesraketterne var de første besøg udefra.

Trods den larmende tavshed fra de toneangivende ufo-interessererede efter udgivelsen af *The Rosetta Deception* fortsatte Carrion med at indsamle dokumentation for sin hypotese, hvilket i 2016 resulterede i en ny udgave med titlen *Anachronism*. Manuskriptet er på 253 sider og kan downloades [gratis](#).

Anachronism kræver tålmodighed af sin læser, dels fordi Carrion bruger mange kilder, dels fordi han meget detaljeret redegør for alle elementer og timingen i det meget komplicerede Rosetta-bedrag.

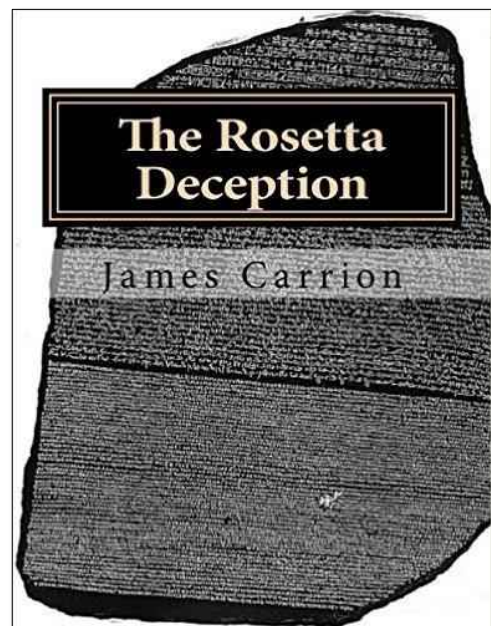
Rosetta-bedraget

I 1946 forsøgte kloden at komme sig efter en verdenskrig med mange millioner døde, omfattende ødelæggelser og afslutningsvis brugen af atomvåben. En ny fare truede imidlertid den nyvundne fred: Den Kolde Krig mellem de to tidligere allierede USA og Sovjetunionen. De to supermagter tvang store dele af verden til at tage parti og indgå i enten en kapitalistisk eller en kommunistisk blok, der kunne holde hinanden i skak under trusler om at bruge masseødelæggelsesvåben.

Den amerikanske efterretningstjeneste vidste i 1946, at mange sovjetiske spioner havde infiltreret det amerikanske samfund, og at de kommunikerede flittigt i kodesprog via diplomatiske kanaler med Moskva om både amerikanske militærhemmeligheder og det politiske liv i USA. I dette højspændte klima blev Rosetta-gruppen skabt.

Højt placerede efterretningsfolk i USA og Storbritannien iværksatte et stortilet efterretningsprojekt, der så at sige skulle aflure, hvad den sovjetiske diktator Josef Stalin (1878-1953) tænkte og havde tænkt sig at gøre. Hvis Rosetta kunne bryde de sovjetiske spioners kode, ville det være en lige så stor præstation, som da briterne under Anden Verdenskrig brød Nazitysklands Enigma-kode, og amerikanerne brød japanernes Purple Cipher.

Rosetta plantede ved hjælp af en samarbejdsvillig og toneangivende avispresse en lang række historier Jordan rundt. Avisartiklerne var konstruerede historier om helt nye masseødelæggelsesvåben, der var

meget farligere end de to atombomber, som i august 1945 havde sat et skræmmende punktum i Japan for Anden Verdenskrig.

De opdigtede historier indeholdt ikke detaljer om våbnene, men rummede hentydninger til nye opfindelser og nævnte (ofte opdigtede) navne på forskerne bag. Historierne blev publiceret vidt og bredt i amerikansk presse og flittigt kommunikeret af sovjetiske spioner via diplomatiske linjer hjem til Moskva, hvor Stalin formentlig blev foruroliget over udsigten til at stå over for et amerikansk supervåben.

De fabrikerede historier indeholdt særegne person- og stednavne, hvilket skulle gøre det nemmere for Rosettas kodebrydere at knække den sovjetiske kode. Inden for efterretningsverdenen kaldes denne teknik eller strategi for "gardening".

De sovjetiske spioners kommunikation med Moskva blev rødgældende under fredsforhandlingerne i Paris (29. juli-15. oktober 1946), hvor USA, Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen forhandlede Tysklands krigsskadeserstatninger og nye landegrænser for bl.a. Italien, Rumænien, Ungarn, Bulgarien og Finland. Samtidig med, at de svære fredsforhandlinger foregik i Paris, gjorde spøgelsesraketterne luftrummet usikkert over Skandinavien og skabte avisoverskrifter.

Det lykkedes Rosetta-gruppen gennem plantede pressehistorier at skabe det indtryk i offentligheden, at spøgelsesraketterne kunne være sovjetiske prøveaffyringer af V1- og V2-raketter. Historierne beskrev, hvordan raketterne fx kunne skifte retning, hvilket tydede på en væsentlig videreudvikling af tyskernes raketvåben.

Historierne skulle skabe bekymring i Moskva. Stalin vidste godt, at disse nye vidundervåben ikke var udviklet af Sovjetunionen, så de måtte være amerikanernes eller briterne værker, dvs. en ny trussel tæt på Moskva.

På et tidspunkt ophørte svensk presse med at berette om spøgelsesraketterne for ikke at give den formodede afsender (Sovjetunionen) informationer om raketternes flyvemønstre og rækkevidde, men i USA var der ingen censur på dette område, bl.a. *The New York Times* holdt liv i historierne om spøgelsesraketterne og de mange spekulationer omkring fænomenet.

Sovjetunionens diplomatiske kommunikation var omfattende, men umulig for amerikanerne at bryde. En "tilfældig" strejke blandt telegrafarbejdere på oversøiske linjer anvendt af Sovjetunionen tvang stormagten til at bruge andre telegrafiske kommunikationskanaler, som amerikanerne lettere kunne kontrollere. Nu fik Rosetta fuld kontrol over den sovjetiske informationsstrøm skabt af fredsforhandlingerne i Paris. De plantede historier om spøgelsesraketterne og rygterne om supervåben, så kodebryderne i ro og mag kunne studere de mange krypterede meddelelser og få større indsigt i det anvendte kodesprog. Rosetta havde fuldført en del af sin mission.

De amerikanske deltagere i Rosetta-bedraget inkluderede blandt andre general Hoyt S. Vandenberg og admiral Roscoe H. Hillenkoetter, begge kommende ledere af CIA; general Omar N. Bradley fra Joint Chiefs of Staff og oberst Carter W. Clarke fra Army Security Agency. Blandt de mindre kendte medlemmer kan nævnes admiral Henry Kent Hewitt, som stod i spidsen for den tophemmelige enhed Beach Jumpers under Anden Verdenskrig, samt general Clayton L. Bissell, general Stephen J. Chamberlin, general George C. McDonald og Kaptajn Henri H. Smith-Hutton – alle medlemmer af Joint Security Control.

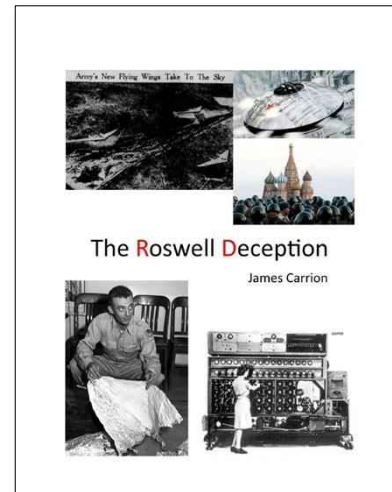
Roswell-bedraget

Når man har læst *Anachronism* og vænnet sig til Carrions grundighed, kan jeg varmt anbefale, at man kaster sig over hans seneste bog *The Roswell Deception*. Bogen har været 10 år undervejs, og Carrions fortid og evner som efterretningsanalytiker udfoldes. Sammenhænge er nogle steder komplicerede, og man skal

holde tunge lige i munden for at bevare overblikket over de mange aktører, deres professionelle baggrunde, roller og relationer. Til gengæld bliver den tålmodige læsning af bogens 523 sider også jævnligt belønnet med adskillige aha-oplevelser: "Nå ja, sådan kan det jo også hænge sammen!"

James P. Carrion: "The Roswell Deception", 523 sider, pdf-fil, 2018. Illustreret, men uden indholdsfortegnelse og stikordsregister. Bogen kan downloades gratis [her](#).

Carrion dokumenterer ved hjælp af hundredvis af offentligt tilgængelige kilder (avisartikler, pressemeddelelser, efterretningsrapporter m.m.), hvordan Kenneth Arnolds ufooplevelse den 24. juni 1947 og de hysterisk mange ufooplevelser (både reelle og opdigtede) samt den kortvarige medieståhej ifm. Roswell-hændelsen den 8. juli og de følgende dage blev brugt af den hemmelige efterretningsgruppe til at føre Sovjetunionen og dens leder bag lyset og skabe en forestilling om, at et nyt supervåben blev testet i det nordvestlige USA – lige præcis i det område, som man if. alle eksperter på daværende tidspunkt forventede kunne være målet for et sovjetisk missilangreb via Nordpolen.

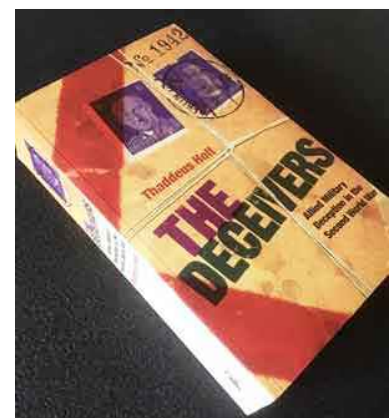

Som bekendt var Kenneth Arnolds ufooplevelse ikke enestående, men den kickstartede en amerikansk ufobølge i sommeren 1947 og kom på det rigtige tidspunkt for den hemmelige efterretningsgruppe. Carrion dokumenterer, hvordan bagmændene piskede en stemning op, bl.a. ved at fodre pressen med historier/rygter om flyvende tallerkener og holde liv i plantede historier. Arnold fik en hovedrolle i dette spil, ikke mindst i [Maury Island](#)-hændelsen. [Raymond Palmer](#), forlægger for Venture Press, som bl.a. udgav magasinet *Amazing Stories*, hyrede i juli Kenneth Arnold til at efterforske Maury Island-hændelsen, der fandt sted før Arnolds egen ufooplevelse, og som bl.a. omhandlede formodede rester af en flyvende skive. Carrion viser i bogen, hvordan den hemmelige efterretningsgruppe tilsyneladende manipulerede med Arnolds efterforskning og skabte langt mere mystik om denne svindelsag, end den på nogen måde kunne bære.

James Carrion mener ikke, at de mange ufooplevelser i sommeren 1947 – herunder Roswell-hændelsen – havde noget som helst med besøg udefra at gøre, men havde mere jordnære forklaringer, og at de mange historier blev udnyttet og misbrugt af den hemmelige efterretningsgruppe i et forsøg på at afsløre sovjetiske spioner i Nordamerika og deres kommunikation med Moskva.

Igennem hele bogen inddrager Carrion sine erfaringer som fhv. efterretningsanalytiker og illustrerer de forskellige efterretningskneb, der er i spil undervejs i fremstillingen, med citater fra bogen *The Deceivers* (Bedragerne) af Thaddeus Holt. Hvis man vil vide noget om efterretningstjenesternes værktøjskasse, når det handler om at føre en fjende bag lyset, er dette simpelthen bibelen.

Thaddeus Holt: The Deceivers: Allied Military Deception in the Second World War, 1148 sider, Phoenix 2005. (Foto: Kim Møller Hansen)

Har du nogen sinde spekuleret på, hvorfor der ifm. Roswell-hændelsen blev udsendt to meget forskellige pressemeddelelser? Sjuskede presseofficeren løjtnant Warren Haught på Roswell Army Airfield, eller var det forsætligt? James Carrion mener sidstnævnte – og som et eksempel på efterretningsvæsnernes gardening-teknik. Begge pressemeddelelser var så opsigtsvækkende, at de helt sikkert ville fange Stalins spioners opmærksomhed. De ville rapportere hjem til Moskva i kodesprog, og amerikanerne kunne lytte med. Netop de markante forskelle på de to pressemeddelelsers indhold gav kodeknækkerne i det amerikanske efterretningsvæsen vigtige ledetråde.

To forskellige pressemeddelelser om den samme begivenhed: nedstyrningen ved Roswell

Lieutenant Warren Haught, the public information officer at Roswell Army Airfield dropped off the press releases at both KSWS and KGFL on July 8, 1947, but rather than each release being an exact copy of the other, there were significant differences between them. That makes no sense from a public relations perspective but makes complete sense from a cryptographic gardening perspective.

Let's take a look at the Associated Press version according to newspapers:

The many rumors regarding the flying disc became a reality yesterday when the intelligence office of the 509th (atomic) Bomb Group of the 8th Air Force, Roswell Army Air Field, was fortunate enough to gain possession of a disc through the cooperation of one of the local ranchers and the sheriff's office of Chaves county.

The flying object landed on a ranch near Roswell sometime last week. Not having phone facilities the rancher stored the disc until such time as he was able to contact the sheriff's office, who in turn notified Major Jesse A. Marcel, of the 509th Bomb Group Intelligence office.

Action was immediately taken and the disc was picked up at the rancher's home. It was inspected at the Roswell Army Air Field and subsequently loaned by Major Marcel to higher headquarters.

The rancher's name and location of his place were withheld.

The United Press version released through local radio station KGFL however was significantly different in both structure and detail:

Possession of a "flying disc" was disclosed today by the intelligence office of the 509th bomb group of the Roswell army air base. Officers at the base say that the "disc" was flown in a Superfortress to "higher headquarters" undisclosed.

The intelligence office reported that it gained possession of the "disc" through the cooperation of a Roswell rancher and George Wilson, sheriff at Roswell. The disc landed on a ranch near Roswell sometime last week. Not having telephone facilities, the rancher, whose name has not yet been obtained, stored the disc until such time as he was able to contact the Roswell Sheriff's office.

The air base refused to give details of construction of the disc or its appearance.

Residents near the ranch on which the disc was found reported seeing a strange blue light several days ago about 3 a.m.

(Kilde: Side 432-433 i [The Roswell Deception](#))

The Roswell Deception er et omfattende værk, som fortjener at blive læst af mange. Mig bekendt har ingen tidligere ud fra en kildekritisk efterretningsvinkel analyseret ufosommeren 1947 så grundigt. Bogens 769 noter med aktive links, gør der muligt for alle at se Carrion i kortene og drage deres egne konklusioner.

Læs også

- [Book Review: 'The Roswell Deception' by James Carrion](#)
- [Sådan skabte den amerikanske regering ufomyten](#)
- [The Swedish Ghost Rockets](#) (Skeptoid)

Lys på stribe skaber undren

Natten til den 25. maj 2019 så en observatør fra Hasle på Bornholm en lang række af lys bevæge sig hen over himlen. SUFOI har undersøgt sagen og fundet en forklaring.

Af Toke Haunstrup

Den 25. maj 2019 modtog SUFOI en indberetning om en noget speciel observation fra Hasle på Bornholm. Hændelsen fandt sted natten forinden og observatøren var en mand i halvtredserne. I indberetningen til SUFOI skriver han:

”Kl. 1 går jeg ud på vores gårdsplads. Det er stort set vindstille. Da jeg kigger op, ser jeg en række hvide lys på vej over himlen. De flyver i en snorlige linje fra vest mod øst. Der er mellem 25 og 30 lys, der flyver parvis med lidt afstand til de næste. Jeg gætter på, at de er mere end 30.000 fod oppe, der hvor de store maskiner flyver, når de skal langt. Jeg nåede at hente min kikkert i bilen og kunne betragte dem i 2-3 min. Hele seancen varede i ca. 5 min.”

Beretningen skilte sig ud fra tidligere observationer ved antallet af observerede lys og det forhold, at lysene, ifølge observatøren, bevægede sig i en snorlige bane hen over himlen. Dermed syntes ”klassiske kandidater“ som små varmluftballoner eller trækkende fugle oplyst af byens lys umiddelbart at kunne udelukkes.

Næste skridt var derfor at undersøge, om andre havde observeret fænomenet? I SUFOI havde vi ikke modtaget andre indberetninger, men på den europæiske ufomailliste EuroUfoNet var der livlig aktivitet. Ud fra beskrivelser fra vores europæiske ufokollegaer kunne det hurtigt konstateres, at fænomenet var blevet observeret af mange observatører fra ikke mindst Tyskland, Belgien, Schweiz og Holland. Eksempelvis modtog det tyske indberetningssted CENAP UFO Meldestelle, som bestyres af Hansjürgen Koehler fra CENAP, over 40 indberetninger. I Holland blev der indrapporteret mere end 150 observationer.

Globalt satellitnetværk

Ud fra mailkorrespondancen på EuroUfoNet stod det hurtigt klart, at der var tale om samme fænomen som det, der var blevet set fra Bornholm. Forklaringen viste sig at være en række af satellitter fra det amerikanske firma SpaceX. Satellitterne var netop blevet sendt i kredsløb om Jorden af en SpaceX Falcon-raket. Satellitterne indgår i et program kaldet Starlink, der har til formål at opsende i alt 12.000 satellitter i kredsløb om Jorden i løbet af de kommende år. Satellitterne skal benyttes til rumbaseret internetkommunikation. Det vil sige, at tanken er, at man skal kunne få internetadgang fra Jorden via satellitter i rummet.

Den 24. maj opsendtes i alt 60 satellitter, som blev frigjort fra raketten en for en – og dermed skabte en lang kæde af satellitter, som set fra Jorden lignede små lysprikker på en streg. Over tid spredtes satellitterne i individuelle baner om Jorden, så de til sidst kommer til at udgøre et finmasket net om Jorden. Det er derfor kun i den første tid efter opsendelsen, at satellitterne ses på stribe.

Her ses de 60 Starlink-satellitter linet op på SpaceX-raketten, inden de frigøres til kredsløb om Jorden. (Foto: Official SpaceX Photo)

Opsendelsen af de 60 satellitter den 24. maj 2019 var den anden Starlink-opsendelse. Første opsendelse fandt sted den 22. februar 2019, men omfattede kun to satellitter til testformål. Satellitterne opsendt den 24. maj har også først og fremmest et testformål. Blandt andet skal det testes, at de er i stand til selv at dykke ned i atmosfæren, så de brænder op. Tanken er, at når satellitterne er udtjente, skal de selvdestruere på denne måde.

Fanget på video

Satellitterne fra opsendelsen den 24. maj er i øvrigt blevet fanget af flere på video. Blandt andet ses en flot optagelse på en video optaget af Marco Langbroek fra Leiden i Holland.

Still fra video af Starlink-satellitternes passage over Leiden i Holland. (Foto: [Marco Langbroek](#), Leiden, Holland)

Hvis alt går efter planerne, vil der i de kommende år følge en hel række af tilsvarende opsendelser som den, der var synlig fra Danmark den 24. maj. Der er derfor gode chancer for selv at observere fænomenet, hvis man løbende holder øje med forskellige hjemmesider på nettet. Her er nogle af de hjemmesider, som tilbyder forudsigelser af observationer af Starlink-satellitter:

- [CalSky](#)
- [N2YO](#)
- [Heavens Above](#)
- [How to See SpaceX's Starlink Satellite 'Train' in the Night Sky](#)

Kilder og yderligere oplysninger:

- Opslag om Starlink på Wikipedia: [https://en.wikipedia.org/wiki/Starlink_\(satellite_constellation\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Starlink_(satellite_constellation))
- Omtale af Starlink på DR's hjemmeside: www.dr.dk/nyheder/viden/teknologi/ufoer-var-i-virkeligheden-foerste-etape-af-nyt-rum-internet
- Omtale af Starlink og tyske observationer på weblog bestyret af Hansjürgen Koehler (på tysk): [https://p4-r5-01081.page4.com/blog/2019/05/25/12681-UFO-Forschung---Spektakul%C3%A4res-Himmelsph%C3%A4nomen-%C3%BCber-Deutschland-\(055-MESZ\)--Update](https://p4-r5-01081.page4.com/blog/2019/05/25/12681-UFO-Forschung---Spektakul%C3%A4res-Himmelsph%C3%A4nomen-%C3%BCber-Deutschland-(055-MESZ)--Update)

På opdagelse i virkelighedens X-files

Efter et par ugers forberedende arbejde og koordination med AFU og SUFOI's bestyrelse satte jeg torsdag den 21. november 2019 endelig kursen mod Norrköping i en varevogn læsset med 30 kasser dansk, uforelateret materiale (alt i alt ca. 500 kg). Jeg vidste, at det ville blive en lang tur, 5-6 timers kørsel, men jeg så frem til endelig at besøge AFU, noget der har ligget højt på min ønskeliste i de næsten 10 år, jeg har kendt til arkivets eksistens, men som jeg altid har udskudt til et mere belejligt tidspunkt. Nu var der endelig en god grund, og jeg havde endda tid og mulighed for at tage et par dage fri til også at gå lidt på opdagelse i arkiverne.

Af Thomas Brisson Jørgensen

Det var en meget regnfuld og grå dag, og det blev gradvist værre, efterhånden som jeg passerede Vättern op mod Linköping-området. Da jeg endelig ankom til Norrköping, var klokken omkring 15:00, og det var allerede ved at blive mørkt. Jeg vidste faktisk ikke præcist, hvad jeg ledte efter. Jeg vidste, at AFU's arkivsamling var enorm, med hvor meget af det lå i øjenhøjde, og hvor meget skilte de med det?

Efter at have kørt lidt rundt i det boligområde, hvor min GPS havde ledt mig hen, fik jeg svaret. Overfor en lille parkeringsplads så jeg en glasdør med en påklippet plakat for filmen *Signs* med det ikoniske korncirkelmønster. Jeg var ankommet til min destination.

Jeg bankede på og blev mødt af en af AFU's faste medarbejdere, Leif Åstrand, der netop var i gang med at scanne et tidligt nummer af FATE Magazine. Leif havde hørt, at jeg ville komme i dag, men det var Anders Liljegren, den overordnede forvalter af arkivet, jeg skulle have fat i for at finde ud af, hvor alle kasserne skulle bæres hen.

Efter en fem minutters tid, som jeg brugte i et tilstødende lokale til at danne mig et overblik over indholdet på [AFU's shop](#), ankom Anders. Vi fik en kop kaffe og talte efter bedste evne på dansk/svensk om, hvad jeg havde med i bilen, hvad han og arkivet var mest optaget af for tiden, og om hvordan AFU er organiseret.

Anders lovede at give mig en fuld rundvisning dagen efter, da det allerede var ved at blive lidt sent, og vi stadig ikke havde fået læsset kasserne af.

*Anders Liljegren i fuld gang med at tømme varevognen for materialer fra SUFOI. De 30 kasser rummer mange forskellige materialer, heriblandt gamle numre af UFO-Nyt, UFO-Kontakt, FUFOS-udgivelser, SUFOI-organisationsmaterialer og korrespondance, kildemateriale til større sager/emner, udenlandske tidsskrifter, dias og bøger.
(Foto: Thomas Brisson Jørgensen)*

Omkring 17-tiden havde vi fået læsset kasserne af, og jeg fik en opringning fra Clas Svahn, en anden af kernepersonerne omkring AFU og UFO-Sverige, og derudover en særdeles produktiv researcher, forfatter og ufoaktivist. Han takkede mange gange for, at jeg havde kørt den lange vej, og glædede sig til at se, hvad der var i kasserne. Han kunne dog ikke komme forbi, imens jeg var på besøg, da han arbejder og bor langt væk fra Norrköping. Jeg fik derefter en kop kaffe mere sammen med Anders, og talte lidt om vind og vejr (og vistnok også om en ufo eller to). Derefter kørte jeg til det hotel, hvor jeg skulle overnatte, spændt på at få en fuld rundvisning i arkiverne næste dag.

Jeg forlod hotellet fredag morgen og kørte mod AFU igen. Anders var allerede i fuld gang med nogen af de mange daglige aktiviteter, som driften af et så stort og vidtfavnende arkiv nu engang kræver. Og jeg havde netop tilføjet ham endnu en opgave: Hvor skulle han dog gøre af de 30 kasser, jeg var kommet med? Men det måtte vente til en anden dag, for nu ville han altså vise mig rundt i de forskellige afdelinger. Der var ingen indvendinger fra min side, da Anders herefter lukkede mig ind i den ene guldmine af fantasi og viden efter den anden.

Først besøgte vi legendariske Hilary Evans' bogsamling, der kort før hans død var blevet doneret til AFU. Evans' personlige samling var simpelthen så stor og omfattende, at AFU besluttede sig for at dedikere en hel afdeling til den. Dette bibliotek fungerer nu ikke bare som et bibliotek, men som et monument til minde om manden og hans ekstraordinære livsværk.

Anders Liljegren ved indgangen til afdelingen for [Hilary Evans'](#) bogsamling. Billedet over døråbningen viser ægteparret Hilary og Mary Evans. Sammen skabte de billedbureauet [Mary Evans Picture Library](#). (Foto: Thomas Brisson Jørgensen)

Herefter besøgte vi afdelingen for avisudklip, en samling der består af donationer fra mange forskellige kilder gennem tiden. Dette blev efterfulgt af en gennemgang af et stort arkiv af breve, bl.a. udvekslinger mellem nogen af de største ufologer, der går helt tilbage til 1950'erne. Alene her ligger der materiale nok til et par fuldtidsstillinger de næste mange år, og det var nu, at jeg for alvor begyndte at forstå den udfordring, som Anders & co. står overfor med AFU.

Der kommer eksponentielt og gradvist mere ind, end de har mandskab til at gennemgå. Vi jokede lidt med, at de faktisk kunne have haft den endelige forklaring på, hvad ufoer er, liggende i flere år, men ingen ville nogensinde finde ud af det. Selvfølgelig er det en grov forsimpning af fænomenet, men der er bestemt en sandhed i, at der skal gøres noget seriøst, for at dette ind/ud-forhold bliver mindre skævvredet, så vigtig information ikke drukner i mængden af materiale.

Her vil jeg godt sige lidt om ildsjælen Anders Liljegren. Anders har de seneste år dedikeret mere end 30 timer af sin fritid om ugen til udvikling af arkivet og har med tiden været nødt til at lave en transition fra en

ren interesse for de emner, arkivet omfatter, til at opfatte sin indsats, som var det på en hvilken som helst anden arbejdsplads. Det er også denne omstilling, der har gjort, at AFU har kunnet udvide sig så meget, som det har, de sidste par år.

Anders har (i samarbejde med resten af holdet) konstant søgt nye muligheder for at få flere folk involveret i AFU's arbejde og for at få myndighederne til at se det unikke og vigtige i arkivets eksistens og udvikling. Der har været mange gennembrud, men som Anders siger, det er en konstant kamp om opmærksomhed og indflydelse, der stjæler tid fra de andre opgaver. Men det er en vigtig indsats, hvis arkivet også i fremtiden skal forblive overskueligt og funktionelt.

For tiden er hovedopgaven for AFU at finde nye og bedre lokaler, da de nuværende afdelinger ligger spredt ud over et større område og skaber noget besvær, når der skal rykkes rundt. Anders viste mig omkring i et halvt dusin flere afdelinger på rundvisningen, blandt andet et med tidsskrifter fra hele verden og et med forskelligt ufo-merchandise og relikvier fra forskellige personligheder tilknyttet ufologien. Bl.a. er AFU i besiddelse af Flying Saucer Review-redaktør Gordon Creightons tropehat og den uniform, som betjent Alan Godfrey havde på under sin oplevede ufobortførelse i november 1980.

Der er bestemt grundlag for en dag at kunne udvide arkivet med et decideret museum, noget som Anders og de andre da også har talt om flere gange.

Thomas Brisson Jørgensen ved [Alan Godfreys](#) politijakke i AFU's omfattende arkiv. Godfrey var ansat ved West Yorkshire Metropolitan Police Force og hævder at have set et uidentificeret flyvende objekt og været offer for en fremmed bortførelse. (Foto: Thomas Brisson Jørgensen)

Alt i alt har AFU en virkelig imponerende samling, som er svær at beskrive med ord. Imens jeg gik langs de mange, lange gange fyldt med bøger, tidsskrifter, kuverter, videofilm m.v., voksede der gradvist en følelse i mig: Her kunne jeg snildt tilbringe resten af mine dage på at komme til bunds i nogen af de mange uopklarede sager og fænomener, som har optaget menneskeheden siden de tidligste tider, uden at føle at jeg ville have spildt mit liv – og jeg er helt sikkert hverken den første eller bliver den sidste, der har haft den følelse.

Som noget af det sidste fik jeg fremvist SUFOI's rapportarkiv, som AFU overtog i [2003](#). Det står systematisk i sin egen afdeling, og om et par år vil det også blive suppleret med SUFOI's Fotoarkiv og Udklipsarkiv, og på den måde vil mange års blod, sved og tårer i form af dansk ufologisk arbejde blive sikret og bevaret for eftertiden. Uden et initiativ som AFU ville fremtiden for dette materiale se meget sort ud.

Det var nu blevet fredag eftermiddag, og jeg besluttede at bruge min sidste tid på at handle lidt i AFU's omfattende shop. Det endte med at blive en god stak, hovedsageligt ufobøger, inklusiv en masse titler jeg længe gerne har villet læse. Det føltes godt at kunne tage disse med hjem som souvenir og samtidig vide, at man har støttet et så godt og vigtigt formål som AFU.

Jeg takkede Anders mange gange for gæstfriheden og for hans arbejde og ønskede alt held og lykke i jagten på nye lokaler. Herefter vendte jeg hjemad mod København igen, vel vidende at dette bare var første besøg ud af mange til denne fantastiske kulturskat ved navn AFU.

Læs mere

- Thomas Brisson Jørgensens [blog](#)
- [Virkelighedens X-files](#)
- Andre artikler af Thomas Brisson Jørgensen:
  - [1910 - Blandt kometer og luftskibe](#)
  - ["Er du et menneske, så giv dig til kende!"](#)
  - [Fokus på den gode historie](#)
  - [Intet nyt under solen?](#)
  - [Kors i himlen](#)

B.T.-svindelsagen 1959 – et 60 år gammelt Cover-Up ... eller?

Den gamle svindelsag fra B.T. fra den 8. juli 1959 er gravet frem i en dansk YouTube-produktion. Man skulle ellers tro, at svindelsagen fra 1959 med tallerkenfotos på forsiden af B.T. var lagt effektivt i graven, men der findes stadig folk, der lever og ånder for, at myndigheder naturligvis skjuler sandheden om ufoer for både offentligheden og os andre naive tosser.

Af Ole Henningsen

For nylig blev jeg gjort opmærksom på en 55 min. filmproduktion af Rune Weinreich, sekretær i UFO-Danmark (tidl. [Exopolitik Danmark](#)), der åbenbart i længere tid har beskæftiget sig med denne gamle sag. Rune Weinreich præsenterer selv sin film [UFO over København – et 60 år gammelt Cover up?](#) bl.a. med disse ord: "Ikke mange ved, at vi faktisk havde (delvis) disclosure for 60 år siden her i Danmark, da

begivenheden på Amager fandt sted. Det varede ca. et døgn, så skete der noget, der vendte begivenheden på hovedet.

Uden at kunne fastslå præcist, hvad vidner tog billeder af over Amager for nu 60 år siden, er der så overvældende mange uoverensstemmelser i Amager-sagen i forhold til, hvad der blev sagt på selve dagen for begivenheden, og hvad medierne dagen efter fremlagde af informationer. Hvis man for et øjeblik tør se tingene fra en anden vinkel, er der detaljer ved Amagersagen, der lugter af, at der er foregået et Cover-Up.

Der er for meget underholdning, udokumenterbare påstande og for lidt research inden for store dele af den såkaldte Ufologi. Jeg ønsker derfor at slå et slag for den **'gode gamle research'** inden for et emne, der med alle tænkelige midler fordrejes, forties og tåges til af halve sandheder og hele løgne.

På baggrund af, at jeg mistænker, at vores egen efterretningstjeneste i denne sag, KAN have påtaget sig rollen som en slags 'gatekeeper', er denne film et forsøg på at delagtiggøre befolkningen i nogle af de mystiske omstændigheder, der synes at omspænde Amager-sagen fra start til slut.

Jeg ønsker ikke at udstille nogle personer eller institutioner i dette arbejde, men jeg vil heller ikke acceptere at lade mig bispise med halve sandheder og hele løgne i en sag, der kan have uendelig betydning for vores forståelse af virkeligheden og vores fremtid på jorden."

UFO Over København -et 60 år gammelt Cover up?

Radiointerview med vidnerne til Amagersagen 1959

UFO Over København Teaser

Man binder os på mund og hånd...?

Rune Weinreich zoomer i filmen hurtigt ind på en lang række gamle avisudklip om observationer af flyvende tallerkener fra danske aviser og nævner herefter i sit speak bl.a. "Herhjemme har de danske medier fulgt de amerikanske mediers behandling af emnet (ufoer red.). Men det var ikke altid sådan. Der var faktisk et tidspunkt, hvor medierne var mere åbne omkring fænomenet, men vi skal helt tilbage til halvtredserne."

Underlægningsmusikken er Liva Weel, der synger "Man binder os på mund og hånd..." skrevet i 1940 med tekst af Poul Henningsen (PH). Så er filmens tema allerede anslået.

Rune Weinreichs påstand om, at "halvtredsernes mediedækning af flyvende tallerkener kulminerede med en meget stor sag, der for alvor manifesterede ufofænomenet i den brede befolknings bevidsthed", er bestemt en sandhed med modifikationer.

Rune Weinreich fortsætter videre, at "Amager-sagen siden er blevet brugt som et skrækeksempel på, hvad der kan ske, når et dagblad vælger at bringe en ufooplevelse. Amagersagen var i høj grad med til at lægge låg på emnet, og kun forsvindende få ufooplevelser nåede efterfølgende dagspressen. Redaktører landet over turde ikke længere bringe folks ufoberetninger."

En sådan opfattelse viser kun, at man ikke har et rimeligt kendskab til danske mediers dækning af ufohistorier gennem tiderne, som det fx også fremgår af SUFOI's omfattende udklipssamling om emnet startende i 1946.

Originale optagelser savnes

Ingen ved åbenbart i dag, hvor de originale negativer befinder sig, og Rune Weinreich har i sin film måttet benytte de 3 optagelser gengivet fra avisudklip eller mikrofilm af aviser som grundlag for sine illustrationer og omfattende beregninger. Undtagelsen er et af fotografierne, der findes hos et udenlandsk billedbureau, samme udgave af fotoet, som også ligger i SUFOI's Fotoafdeling. Det ses tydeligt, at dette foto på et tidspunkt er endt i bureauets arkiv via scanning af en gammel udsnitsforstørrelse på papir af det ene foto. SUFOI er heller ikke i besiddelse af andre udgaver af billederne, og mig bekendt er der aldrig offentliggjort originale aftryk, kun kraftige udsnitsforstørrelser.

Journalisten Bertel Thomsen, der havde kontakt med de to studerende og skrev historien, noterer den 8. juli 1959 i BT, "at på filmen fremtrådte den sorte flyvende tallerken som en lysende prik (på negativet red.)". Så der er ikke noget at sige til, at man er nødt til at lave kraftige udsnitsforstørrelser, for overhovedet at få "tallerkenen" til at fremstå i nogenlunde format i avisens rasterbilleder.

Dokumentarfilmens beregninger

En meget stor del af filmen består af forsøg på opmålinger og efterfølgende beregninger. Der er gode ideer i dette arbejde, bl.a. gennemsyn af gamle kort og fotos, inkl. luftfotos fra området sammenstillet med nutidens Google Maps mv., men der skal ikke mange unøjagtigheder til, før man kan komme til kontroversielle konklusioner mht. stærkt skiftende optagesteder, modellens placering "i 5 meters højde i en snor på 132 meters længde osv."

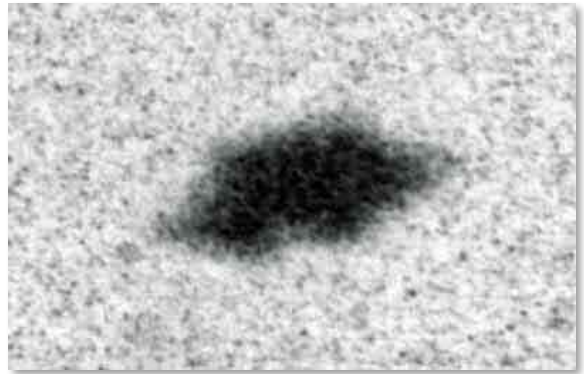
Hvorom alting er, så skulle ovennævnte beregninger medvirke til at underbygge Rune Weinreichs overordnede antagelse af, at det slet ikke var en model, men en veritabel "ufo", som de to studerende observerede og fotograferede denne sommermorgen for 60 år siden. Og at de senere fik besøg af "myndighederne" og fik en model i hånden, som de skulle fremvise samtidig med ændringen af deres historie næste dag overfor B.T.

Ligner modellen UFOen på billederne?

Der spindes en ende over modellens eventuelle størrelse, profil og udseende, og nævnes, at der skulle gå næsten 20 år – et foto i en avisartikel fra 1978 – før offentligheden kunne få et billede af modellen, der "afslørede" flere detaljer, fx dens profil. Rune Weinreich siger bl.a.: "En anden af de mystiske omstændigheder, der er ved Amager-sagen vedrører den model, vidnerne skulle have brugt, og fortsætter: Det eneste billede af modellen, offentligheden havde at forholde sig til, var i BT dagen efter, hvor man kun ser den fra bunden. Hvis man ser nærmere på modellen, er det ikke muligt at få en fornemmelse for modellens profil, da man kun ser den fra bunden."

Når man nu postulerer at være grundig i sin research, ville det sikkert heller ikke have været svært at finde min artikel i UFO-Nyt, september 1969, da svindelsagen havde 10-års jubilæum, eller en af mine efterfølgende artikler herom i UFO-Nyt eller på www.ufo.dk. Heri ses glimrende nærfotos af modellen både nedefra og fra siden. Et af mine fotos af modellen ses endvidere gengivet i det lokale „Bryggebladet“, 23. juni 2009. (Foto: Ole Henningsen/SUFOI Picture Library)

Allerede her ses "tallerkenens" kontur i venstre side fortone sig, hvis aftrykket blot er fremkaldt med lidt for hård kontrast. Den kraftige udsnitsforstørrelse (th.) af "tallerkenen" på et af de originale fotos ser ud til fuldstændig at matche den håndholdte model fotograferet helt tæt på. (Foto: Ole Henningsen/SUFOI Picture Library)

I avisernes beskrivelser af "tallerkenens" form benyttes ord som fx suppeterrin, klokke- og kuppelformet. Det kan Rune Weinreich ikke få til at passe med de foreliggende avisbilleder. Han mener også, at "tallerkenen" har bevæget sig, da den er mere uskarp end bygningerne i baggrunden. Men der er man vist – ligesom med formen – ovre i "øjnene der ser"...

Andre observationer?

Det ville naturligvis understøtte Rune Weinreichs tallerken-teori, hvis der var andre observatører fra Københavns-området denne tidlige morgen. Det var der ikke!

Der findes en enkelt bemærkning i avisen Aktuelt den 9. juli 1959 med denne ordlyd: "Tidligere på natten observeredes et lignende fænomen over Nørrebro. Det blev set omkring midnat fra hjørnet af søerne og Frederiksborggade og bevægede sig ud imod Brønshøj."

Der foreligger ikke andre informationer, hverken om observatør eller blot en beskrivelse af fænomenet. Det kan tilføjes, at SUFOI's Rapportarkiv, som Rune Weinrich har vist interesse for i 2018 ved sit besøg i Archives for the Unexplained (AFU) i Norrköping i Sverige, hvor arkivet er placeret, heller ikke indeholder rapporter, der på nogen måde kan matches med en observation den 8. juli om morgenen.

Efterretningstjenesten og Amager-sagen

At Forsvaret fra en start kan have en vis interesse i denne type beretninger, når der ovenikøbet fremvises billeder, der kan bekræfte observationen, kommer åbenbart bag på filmproducenten. Via hans forsøgsvis opstillede tidsplan med baggrund i diverse bog- og avisreferater kommer han frem til, "at Hærens Efterretningstjeneste vælger en meget sen nattetime på at afhøre vidnerne. Dette giver næsten indtrykket af, at Hærens Efterretningstjeneste vurderede Amager-sagen som værende meget vigtig."

Rune Weinreich fortsætter sine kommentarer om Forsvarets rolle i sagen: "Flere steder nævnes det, at dele af Forsvarets Forskningsråd med billederne af den flyvende tallerken over Amager havde besluttet at starte en mere omfattende undersøgelse af ufo-fænomenet. At vidnerne pludselig ændrede forklaring til billederne, satte dermed en brat stopper for den proces..."

Ikke alene Forsvarets Forskningsråds undersøgelse af ufo-fænomenet blev bremset. Men mediernes behandling af emnet blev med vidnernes nye forklaring ændret. Amager-sagen var derfor i høj grad med til at starte mediernes eksklusion af ufo-fænomenet."

At Amager-sagen på nogen måde skulle have bremset medierne med at omtale ufoobservationer m.v., er mildt sagt det rene vrøvl. Prøv blot selv at søge videre i arkiverne.

Rune Weinreichs dokumentarfilm er fyldt med indlagte "dramatiske effekter", som det eksempelvis ses på dette stillbillede fra filmen, der åbenbart skal illustrere Efterretningstjenestens afhøring af vidnerne i en sen nattetime (!).

Forsvarets Forskningsråds rapport

Det bestyrker nærmest Rune Weinreich i hans mistanke om et komplot, at Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) på hans henvendelse om sagen svarer, at de "desværre ikke er i besiddelse af materiale vedr. den omtalte sag om Tallerken over Amager".

Min tidligere gennemgang af visse dele af Forsvarets arkiver viser, at en oberst i Forsvarets Forskningsråd (FFR) den 10. juli 1959 udarbejdede en 2½ sides redegørelse for sagen til en anden myndighed inden for Forsvaret. At denne rapport ikke længere ligger i FE's arkiver 60 år efter forekommer meget naturligt.

Af den udarbejdede rapport fremgår det, at det for en FFR-medarbejder lykkedes at finde de to studerende på Statsradiofonien i tiden kl. 18.45 til 21.00, hvor de var på TV i Aktuelt 20.00-20.15. Tiden før og efter udsendelsen blev benyttet til en samtale, hvor de fik lejlighed til at beskrive deres observation og omstændighederne i forbindelse dermed.

I rapporten hedder det videre, at de begge i deres fremstilling virkede rolige og fornuftige med en vis teknisk forståelse. De vidste således udmærket, at opgivelser af afstand, hastighed og størrelse ikke kunne ske på grundlag af deres observationer. Det fremgår også af rapporten, at de tilsyneladende tog det roligt, når FFR's medarbejder foreholdt dem muligheden af, at der var tale om et falsum.

Da man forlod Statsradiofonien ved 21-tiden, var det aftalt, at FFR skulle have lejlighed til at undersøge deres fotoudstyr, negativerne (som på daværende tidspunkt befandt sig på B.T. (Nordfoto)) og observationsstedet, for at kunne foretage en nøjere teknisk gennemgang af materialet.

Ud fra FFR's indsamlede oplysninger og kendskabet til fotoudstyret mente FFR allerede om aftenen den 8. juli, at der var stor sandsynlighed for, at en nøjere undersøgelse og udmåling af negativerne ville afsløre dem som et falsum.

FFR ville bestemt af principielle grunde gerne fuldføre en undersøgelse, når negativerne kunne skaffes til veje. Der findes dog ingen andre dokumenter i sagen, der godtgør, at noget sådant har fundet sted. Man har måske også vurderet, at det alligevel ikke var besværet værd, når de studerendes tilståelse var på banen dagen efter.

De mystiske omstændigheder?

Rune Weinreichs dokumentarfilm slutter af med et par avisudklip med tallerkenhistorier tilbage i tiden og underlægningsmusik og sangen med Liva Weel "Glemmer du, så husker jeg det ord for ord"...

Rune Weinreich postulerer filmen igennem, at der skulle være mystiske omstændigheder ved den gamle fotosag. Han mener også at have gode indicier for, at sagen i virkeligheden omhandlede en veritabel UFO, der blev dysset ned af den militære efterretningstjeneste, for ikke at... ja, hvad i grunden?

De eneste mystiske omstændigheder, der i virkeligheden er ved Amager-sagen, er, at der 60 år senere er folk, der påstår at ville undersøge tingene "grundigt". Det gør Rune Weinreich så ved eksempelvis at tage diverse avis- og telegramcitater for pålydende og derefter fremhæve unøjagtigheder og fremhæve tingene som værende absolut "mystiske".

Som jeg plejer at betone, har jeg almindeligvis en rimelig tiltro til journalisters og redaktioners virke i dagens Danmark, men har nu altid i baghovedet min gamle konstatering: *Selv om det har stået i avisen, kan det jo godt være sandt*. Sagt med et glimt i øjet.

Rune Weinreich anfører i sin introduktion: "Jeg ønsker derfor at slå et slag for den '**gode gamle research**'".

Men det er så ikke, hvad der er lagt frem i filmen. Dramatisk lav stemmeføring og filmiske (d)effekter lagt på indzoomning af gamle avisudklip er ikke tilstrækkeligt til at forvandle en 60-årig svindelsag til et veritabelt flyvende objekt over Amager.

De to unge studerende havde til hensigt at vise, hvor let det var at binde offentligheden en historie på ærmet, hvilket til fulde lykkedes for dem.

Intet i denne sag viser blot det mindste tegn på et cover-up i Danmark for 60 år siden!

Sølvmanden fra Mars

"... et af de mest imponerende billeder af et formodet ikke-jordisk væsen bjærget fra en nedstyrtet ufo. I mange år blev det antaget, at fotografiet var taget i forbindelse med en nedstyrtning i USA, men for nylig fandt man ud af, at det er taget i Tyskland kort før Anden Verdenskrig. Officererne, der holder væsnet, er højtstående medlemmer af SS ..."

Af Kim Møller Hansen

Sølvmanden fra Mars. (April Fool photo hoax/Neue Illustrierte, 29. März 1950)

Fotografiet af "Sølvmanden fra Mars" har cirkuleret i ufokredse i rigtig mange år – med skiftende billedtekster og tilhørende historier – og vil sikkert fortsætte med denne evige cirkulation, fordi nogen enten har behov for at tro på dets ægthed eller skal bruge det til at sælge budskabet om, at Jorden får besøg udefra.

Billedet har også været behandlet i SUFOI's medlemsblad UFO-Nyt (1958-2010), bl.a. i UFO-Nyt nr. 2/1986 (*Sølvmanden – fup eller fakta?*) og UFO-Nyt nr. 1/1987 (*SØLVMANDEN – den retoucherede virkelighed?*), begge artikler skrevet af Ole Henningsen. Som artiklernes overskrifter afslører, havde de begge fokus på, at der med stor sandsynlighed var tale om en aprilsnar, dvs. at billedet på en eller anden måde var en forfalskning.

Ole Henningsens artikel i UFO-Nyt nr. 2/1986 affødte en meget interessant læserhenvendelse. Reklametegner Claus Westh-Henrichsen kunne gennem en række tegninger i UFO-Nyt nr. 1/1987 sandsynliggøre, hvordan billedet kunne være konstrueret, og Ole Henningsen skriver i artiklen:

"En hyggelig tur i Berlins forårssol – forevigtet og sammenkopieret til en hel verdens undren. De to damers ansigtsudtryk har intet med situationen at gøre. De er midt i en fødevarepriser-hyggesnak ... Nok så alvorligt i 1949. Alt imens gutterne trækker barnevognen, der dengang havde høje, brede håndgreb! Men højden passer! Anatomisk!

Den løsning, at der skulle være tale om et sammenkopieret og retoucheret billede, er helt i tråd med flere af de tidligere kommentarer til billedet."

De to mænds håndstilling på fotografiet afslører, at de har hænderne i samme højde, og at de holder i noget stift og vandret, fx en barnevogns brede håndgreb. (Tegning: Claus Westh-Henrichsen/SUFOI Picture Library)

Artiklen *SØLVMANDEN – den retoucherede virkelighed?* i UFO-Nyt nr. 1/1987 afsluttes med ordene: "Hans-Werner Peiniger fra den vesttyske UFO-organisation GEP, Gesellschaft zur Erforschung des UFO-Phänomens e. V. har meddelt SUFOI, at 'sølvmanden' stammer fra en 1. aprilspøg i et tysk ugeblad fra først i halvtredserne.

Billedet skulle efter opgivelserne være illustration til en beretning om et nødlandet fartøj fra det ydre rum. Forfattere til artiklen skulle angiveligt være de to herrer G. Fälscht og R. Logen. Med lidt tyskkendskab bliver disse to navne straks til de to tyske ord 'gefälscht' og 'erlogen', eller på dansk 'forfalsket' og 'opdigtet'. Det ville svare til på dansk f.eks. at anvende navnet B. Drag!

Det menes, at amerikanerne af sproglige årsager ikke umiddelbart er faldet over denne sproglige finesse, og har viderebragt billedet via billedbureauer.

Disse oplysninger har Hans-Werner Peiniger på et tidspunkt modtaget fra den tidligere leder af UFO-organisationen MUFON-CES, Illo Brand, der mente at kunne huske artiklen uden dog at kunne give nærmere oplysninger om det nævnte ugeblad.

Også den vesttyske UFO-organisation CENAP mener, at billedet stammer fra et ugeblad og ikke en avis, bl.a. på grund af billedkvaliteten.

Der er altså kun én hage ved disse oplysninger. Det er nemlig aldrig lykkedes tyske UFO-organisationer at opspore det nævnte ugeblad. Men måske dukker baggrundshistorien op en skønne dag, serveret på et sølvfad."

Løsningen på mysteriet har faktisk ligget godt skjult i mange år i en oversat udgivelse fra 1982. Loren E. Gross udgav gennem en årrække en stribe interessante hæfter om ufohistorien, og i *UFO's: A History, April-July 1950* skriver Gross på side 1, at fotografiet af sølvmanden er en aprilspøg skabt af det tyske ugeblad Neue Illustrierte.

Først i 2002 kunne den endelige løsning på mysteriet se dagens lys, da det lykkedes Achim Martin at opspore et originalt eksemplar af Neue Illustrierte, 29. März 1950, med aprilspøgen gengivet på side 3.

Forsiden af Neue Illustrierte fra den 29. marts 1950.

Side 3 i Neue Illustrierte, 29. März 1950, var dedikeret til aprilspøgen, der skulle få en meget lang levetid.

Normalt afslører medierne senere deres aprilspøgs-nyheder, og det gjorde Neue Illustrierte faktisk også. Den 5. april 1950 bragte ugebladet på side 43 notitsen "April! April!" og afslørede, hvordan redaktionen havde skabt de forskellige elementer i svindelnummeret. Fx var sølvmanden i virkeligheden et manipuleret foto af en skøjteløber fra artistgruppen "The Lidstones".

Neue Illustrierte fra den 5. april 1950 med afsløringen af aprilspøgen.

Sølvmandens støvler minder i påfaldende grad om rulleskøjtestøvler. Sølvmanden er da også et manipuleret foto af en artist fra skøjtedansergruppen "The Lidstones".

En aprilspøg plejer at være ret kortlivet, men når det drejer sig om ufomyten, får svindelnumre næsten evigt liv.

Læs mere

- Hvis du gerne vil læse mere om 1. aprilsnar-nyheder gennem historien, kan det varmt anbefales at besøge [The April Fool Archive](#).
- Den tyske fotograf og filmproducer Klaus Webner udgav i 1993 bogen [Wesen aus dem Weltraum?: Erste Dokumentation der Welt über fotografierte Ufonauten](#), hvor han piller mange formodede ufonaut-fotos fra hinanden og afslører, hvordan de er fremstillet.

Kilder:

- [CENAP Report nr. 276, nr. 1/2002](#)
- Loren E. Gross: [UFO's: A History, April-July 1950](#), eget tryk 1982
- Loren E. Gross: [The Fifth Horseman Of The Apocalypse. UFOS: A History January 1, 1947-December 31, 1959](#), eget tryk 2003
- <http://forgetomori.com/index.php?s=silver+man&sbutt=Go>
- http://hoaxes.org/af_database/permalink/silverman
- "Neue Illustrierte" 29. März 1950
- "Neue Illustrierte" 5. April 1950
- www.isaackoi.com/alien-photos/koi-alien-photo-01.html
- <http://skatedancediagrams.weebly.com/1942-52-foundations-of-american-style-dance.html#>
- UFO-Nyt 2/1986
- UFO-Nyt 1/1987

Fjerne Kloder – historien om opdagelsen af exoplaneter og jagten på verdener som vores

Bogen handler om et af de senere års største videnskabelige gennembrud: Opdagelsen af planeter i kredsløb omkring andre stjerner end Solen. Den handler således ikke om ufoer, hvis historie fylder mindre end én side, men den bør trods dette have interesse for læsere af denne SUFOI Årsrapport.

Af Karsten Bomholt

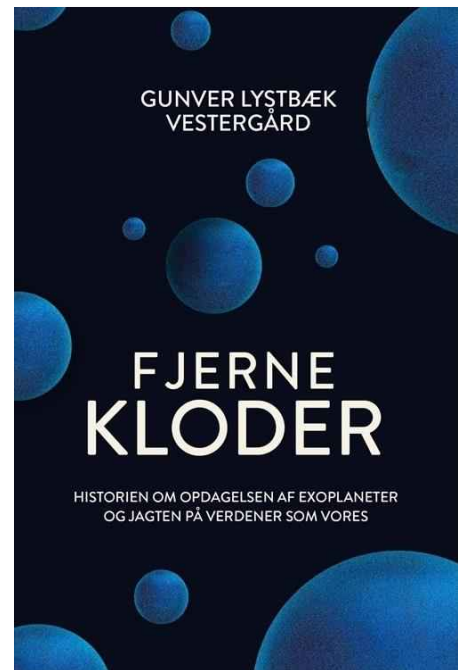
De få tilhængere, som mener, at ufoer er bevis på, at Jorden få besøg fra Rummet, får bekræftet, at der findes et stort antal planeter, som potentielt kan have samme betingelser for liv som Jorden. De bliver dog

også samtidig belært om, hvor stor Mælkevejen og resten af Universet er, hvor langt der i virkeligheden er mellem stjernerne, og hvilke enorme udfordringer der er for interstellar kommunikation for slet ikke at tale om umuligheden for direkte fysisk kontakt.

Forfatteren, Gunver Lystbæk Vestergård, er journalist på Weekendavisen, hvor hun især skriver om fysik, astronomi, rumfart og videnskabshistorie, og hun har tidligere skrevet artikler for bl.a. Illustreret Videnskab og Videnskab.dk. Gunver Lystbæk Vestergård er cand. public. og ph.d. i videnskabskommunikation, hvilket tydeligt afspejler sig i bogen, som blev udgivet med rettidig omhu i slutningen af august. Blot 1½ måned senere blev Nobelprisen 2019 i fysik tildelt de to astronomer, som i 1995 bekræftede eksistensen af exo-planeter.

Forfatterens baggrund som videnskabshistoriker betyder, at bogen primært handler om de videnskabsmænd og filosoffer, som gennem tiderne har spekuleret over muligheden for, at der findes andre verdener end vores egen. Tanken meldte sig allerede hos filosoferne i det antikke Grækenland for flere tusinde år siden, men Aristoteles, der levede omkring år 350 f.Kr., fastslog gennem sine skrifter, at Jorden står urokkelig fast i Universets centrum, og at der ikke findes andre beboede verdener.

Dette verdensbillede var så nagelfast, at det forblev upåtalet i næsten 2.000 år, så Gunver Lystbæk Vestergård springer hurtigt frem til Giordano Bruno, hvis liv fik en martyragtig afslutning på kætterbålet i år 1600, fordi han formastede sig til at modsige Biblen ved at påstå, at Universet indeholder et uendeligt antal stjerner og beboede planeter.

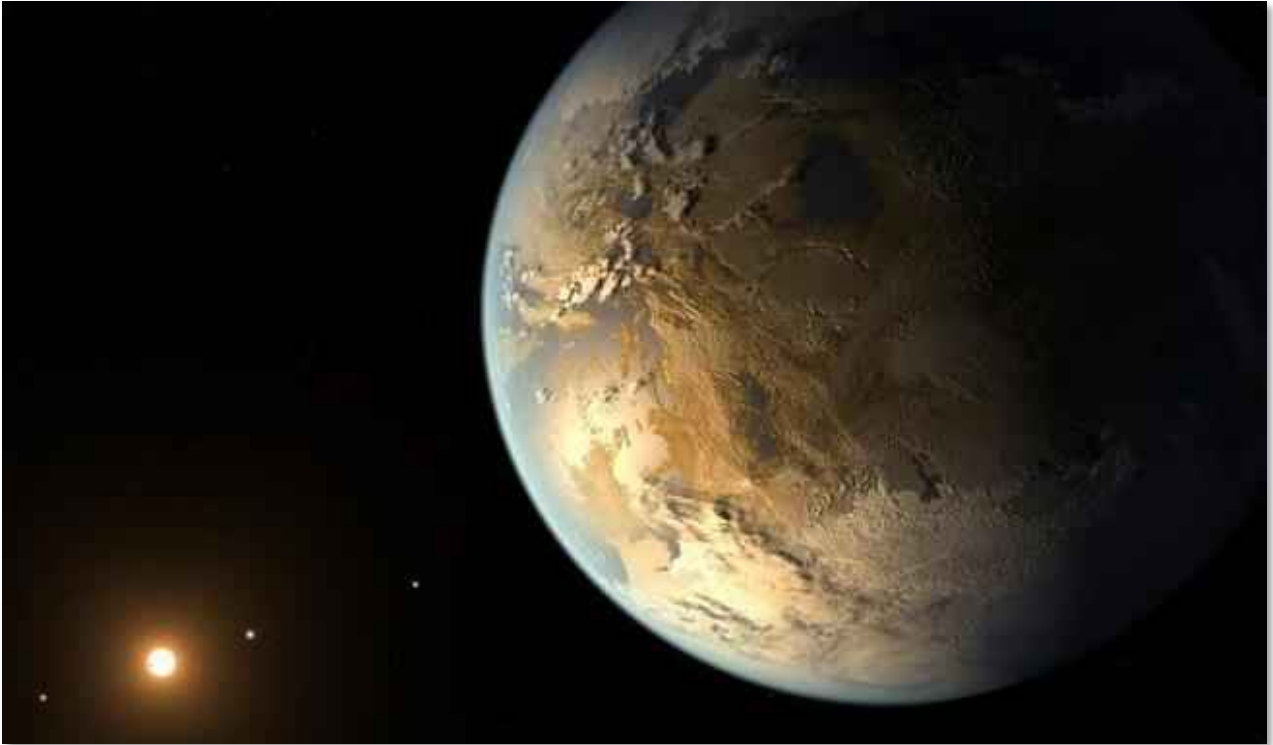
Herefter følger vi udviklingen med nye opfindelser og de store videnskabelige fremskridt op gennem de følgende 400 år. Jagten på exo-planeter begyndte for alvor, da der blev udviklet spektrografer med den nødvendige præcision, og det store gennembrud kom i 1995, hvor de to schweiziske astronomer Michel Mayor og Didier Queloz den 6. oktober annoncerede, at de havde fundet en planet i kredsløb om en stjerne 50 lysår fra Solen. Det var denne opdagelse, som udløste Nobelprisen præcis 24 år senere den 8. oktober 2019.

Et halvt år efter Mayors og Queloz' opdagelse blev de næste to exo-planeter fundet, og i dag er antallet af bekræftede over 4.000, medens omkring 3.000 venter på yderligere observationer for at blive bekræftet.

Bogen handler som nævnt for en stor del om menneskene og forskerne bag opdagelserne. Den begynder med forfatterens besøg på et beskedent observatorium på en bjergtop i Etiopien, og efter det historiske tilbageblik til Grækenland og Giordano Bruno fortsætter den med en lang række interviews af forskere fra astronomiens brændpunkter, lige fra Californien og Hawaii og videre til astronomerne i Chiles Atacamaørken. Stellar Astrophysics Centre på Århus Universitet og Astrophysics & Planetary Science Group på Niels Bohr Institut i København har spillet en stor rolle for især den teoretiske del af exo-planetforskningen, så også danske astronomer og astrofysikere får en grundig omtale.

Et par af kapitlerne beskæftiger sig med de forskellige exo-planettyper, og hvilke ydre betingelser, der skal være til stede for at kunne understøtte liv. Det betyder nødvendigvis ikke, at de dermed *er beboede*, og at der i givet fald er tale om intelligensvæsener, men at det kan tænkes, at der findes liv under en eller anden form. Selv primitive encellede organismer, som fandtes på Jorden for 3 milliarder år siden, er tilstrækkelig.

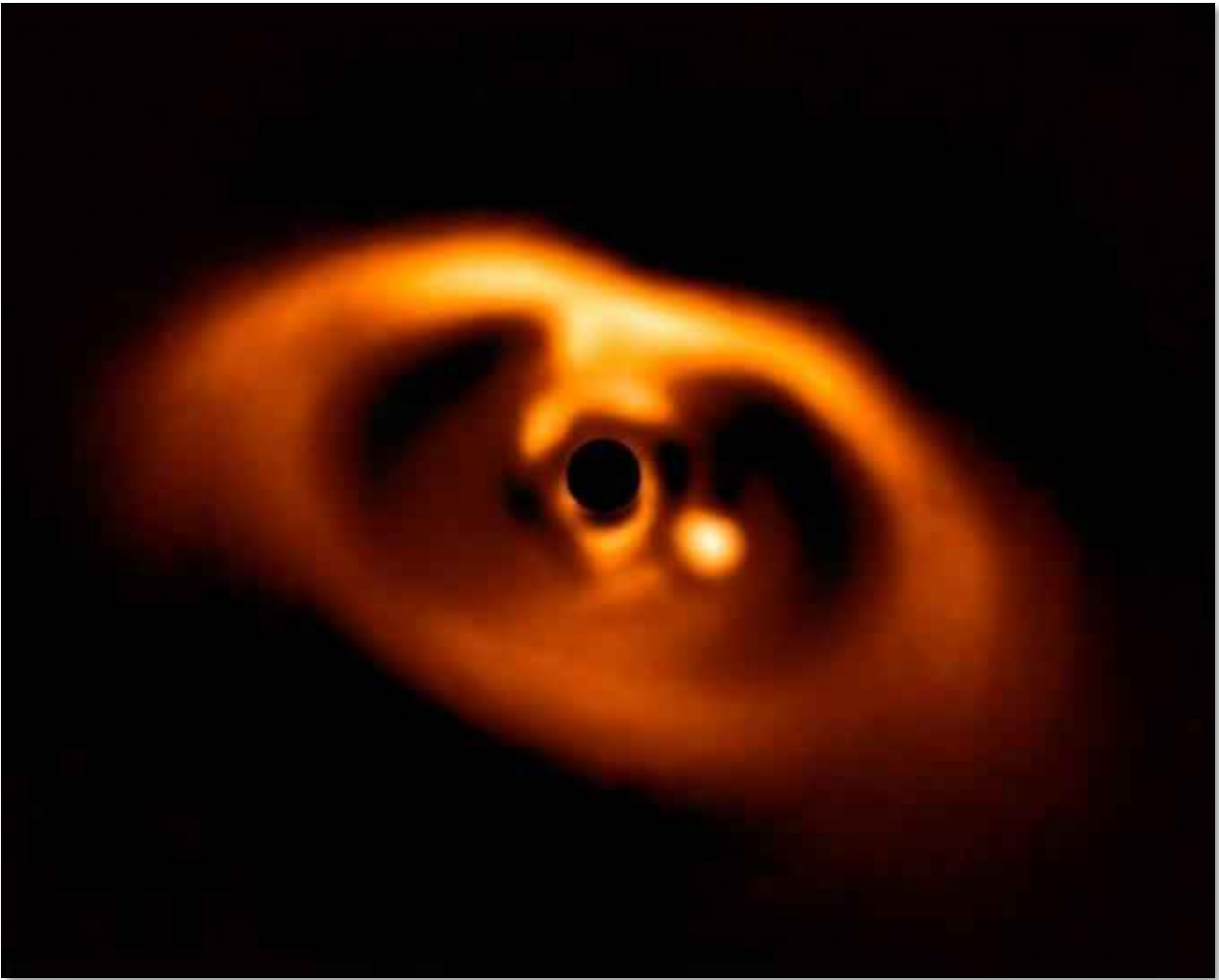
Ligesom de fleste øvrige journalister og videnskabsformidlere har Gunver Lystbæk Vestergård en uheldig tendens til at bruge udtrykkene *jordlignende exoplanet* eller endda *Jordens tvilling*. Umiddelbart ser man for sig en planet, som ikke alene har en tilsvarende fysisk størrelse som Jorden, men som rent faktisk også har de tilsvarende fysiske og biologiske forudsætninger. De biologiske forudsætninger bliver dog nærmere omtalt i et af de afsluttende kapitler, og med slet skjult stolthed fremhæver forfatteren, at tre af de bedste forskere inden for astrobiologien er kvinder i en ellers mandsdomineret verden.

Kepler-186f, en af de mest jordlignende planeter, vi har fundet. I størrelse og omløbstid ligner den Jorden. Illustration fra bogen.

Bogen afsluttes med et kig ind i fremtiden. Selv med de nye store teleskoper mener de fleste planetjægere, at der går endnu mindst 20-30 år, før der foreligger endelige beviser på liv udenfor Jorden. Spørgsmålet kan dog efter min mening ikke umiddelbart besvares med *ja* eller *nej*. Hvis svaret indenfor de næste 20-30 år er *ja*, er det naturligvis besvaret, men hvis der derimod ikke er blevet fundet liv, er svaret ikke *nej*, men *Vi ved det ikke*.

Gunver Lystbæk Vestergård er ikke i tvivl om, at der findes liv, og at det bliver fundet. Hun går endda så vidt som til at mene, at intelligent liv i årevis har forsøgt at kontakte os, men at vi ikke har kunnet tyde deres signaler. Heldigvis for troværdigheden skriver hun ikke, at de allerede færdes blandt os. Ligesom de seriøse forskere er hun overbevist om, at bekræftelsen kommer via minutius granskning af radiosignaler og biologiske markører i det svage lys fra de fjerne planeter.

En nyfødt planet fotograferet for første gang. Planeten PDS 70b ses til højre i billedet som en lysende prik. Det blændende lys fra stjernen i midten er blokeret ved hjælp af en skive på kameraet. Illustration fra bogen.

Jagten på fjerne kloder er skrevet i et letforståeligt sprog uden indforståede fagudtryk, og de mange diagrammer og billeder anskueliggør de forskellige metoder, der anvendes til eftersøgningen af exoplaneter, så enhver uden særlige forkundskaber kan følge med. De matematiske formler er stort set begrænset til Drakes berømte ligning, så på trods af, at den populære tilgang til emnet adskillige steder bærer præg af den yngre generations lidt frimodige omgang med sproget, er bogen som nævnt i indledningen anbefalelsesværdig og bør have interesse for alle SUFOI Årsrapports læsere.

Gunver Lystbæk Vestergård: [Fjerne kloder](#), 256 sider, Gyldendal 2019

Ny viden om UFOer

Denne spændende bog kan blive din

kr. 149
førpris kr. 349

Adamski længe leve!

I Japan bliver bøger af og om ufoprofeten George Adamski (1891-1965) genudgivet i en lind strøm, men også andre steder i verden finder man mennesker, der ikke kan slippe tanken om, at den gamle svindler havde regelmæssig omgang med rumbrødre, at hans mange fotografier beviser disse kontakter, og at hans livsfilosofi er original. To nye bogudgivelser vidner om ufoprofetens evige liv i sekteriske kredse: En hollandsk udgivelse, som hylder profetens eviggyldige kosmiske filosofi og forsøger at give den nyt liv, samt en dansk udgivelse, der fremlægger analyser af klassiske Adamski-billeder og hævder, at der er tale om den ægte vare.

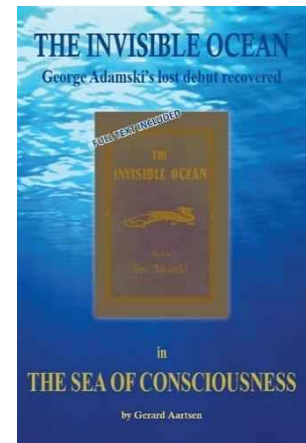
Af Kim Møller Hansen

Troen kan flytte bjerge

Gerard Aartsen: *"The Sea of Consciousness"*, 108 sider, illustreret, [BGA Publications](#) 2019

I juni 2019 udkom bogen *The Sea of Consciousness* skrevet af Gerard Aartsen og udgivet på hans eget forlag BGA Publications.

Da jeg kontaktede forfatteren med henblik på en omtale af hans nye udgivelse, modtog jeg en lang mail med denne ordlyd:

"Jeg ved ikke, hvad du forventer at finde i min seneste bog, men den berører kun sporadisk George Adamskis ikke-jordiske oplevelser og kontakter. I stedet fokuserer den hovedsageligt på de bemærkelsesværdige sammentræf mellem hans tidligste undervisning og moderne videnskab, der begge præsenterer sagen for en bredere virkelighedsopfattelse end den, som din organisation ser ud til at være åben for.

At dømme ud fra jeres website ser det ud til, at jeres sind er optaget af, at 'vi ikke besøges af fremmede eller andre væsener uden for Jorden', hvilket jeg må antage bygger på jeres egen forståelse af virkeligheden. I mit arbejde påpeger jeg dog gang på gang, at de fleste mennesker ser ud til at være optaget af spørgsmålet om, hvorvidt UFO'er findes, og/eller om vi får besøg af ET, fordi de udelukkende fokuserer på at bevise, om observationer er 'reelle' (som i 'uidentificerbar') eller 'falske' (som i 'forklarlige', 'svindel' eller 'identificerbare'). Dette er, som jeg har vist i mine tidligere bøger, resultatet af den enorme succes skabt af den desinformationskampagne, der blev sat i værk, da de tidligere ufosløringer viste sig at være ineffektive, og som meget effektivt formåede at aflede folks opmærksomhed fra årsagen til ET-tilstedeværelse og deres intentioner, for at sikre offentlighedens opbakning til de enorme omkostninger knyttet til våbenkapløbet under Den Kolde Krig. I kapitel 1 i min gratis e-bog [Before Disclosure](#) forklarer jeg kortfattet årsagerne til disse anstrengelser.

Det begyndte i vores moderne tid over hele verden med snesevis af mennesker, der ikke havde tilstrækkelig høj social status til at blive taget alvorligt af autoriteterne, men i de seneste 60 eller 70 år har et voksende antal militærfolk, regeringsembetsmænd, videnskabsfolk og astronauter fortalt deres historier. Se videosamlingen med 13 af disse, som jeg lavede for et par år siden. Men ja, vi kan ikke og bør ikke tillade os at blive overbevist af andres oplevelser. Det ville betyde, at vi overlod vores ansvar til andre, som det er så almindeligt blandt mange religiøse mennesker.

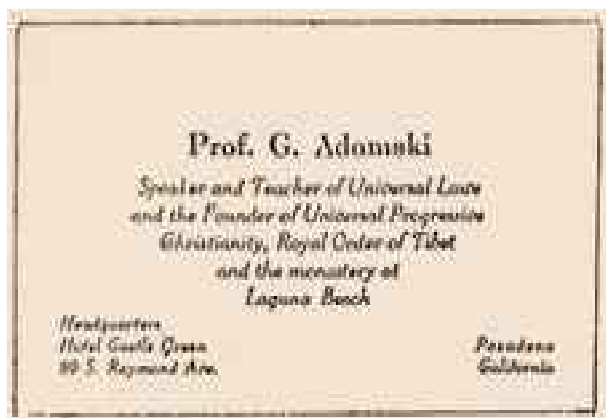
På samme tid – til trods for det faktum, at der virkelig er jordiske forklaringer på mange 'observationer' – ser det ud til, at indbegrebet af 'arrogance af uvidenhed' er at benægte oplevelsen for tusinder, hvis ikke millioner af mennesker, der aldrig har set på livet på samme måde efter at have oplevet noget, som de vidste, ikke 'var af denne verden'. Er din organisation for eksempel bekendt med oplevelserne, som højtuddannet militært personale i flere sydamerikanske lande har haft som vist i dokumentaren *UFOs in South America?* I kapitel 1 i [Priorities for a Planet in Transition](#) beskriver jeg også et dusin observationer af UFO'er i løbet af bare et par år gjort af mediefolk – som regel ikke de mest godtroende mennesker.

Jeg har behov for at påpege dette for dig, når jeg nu sender en kopi af [The Sea of Consciousness](#) til din adresse. Måske vil bogens sidste kapitel ('Can astrophysics see beyond its own limitations?') hjælpe dig til at se denne vigtige sag i et noget bredere lys."

Gerard Aartsen (1957) er forfatter, foredragsholder, underviser og bosiddende i Amsterdam. Han har skrevet fire bøger om den ikke-jordiske tilstedeværelse, som han "ser som yderligere beviser på udviklingen af bevidsthed og den universelle manifestation af livet". (Foto: Prins Nagtegaal)

Efter denne moralske opsang, så jeg frem til at modtage *The Sea of Consciousness* og blive et nyt og bedre menneske, der har set lyset. Efter læsning af de 108 sider må jeg desværre skuffe forfatteren. Jeg køber stadig ikke Adamskis såkaldte filosofi, hans livshistorie og påståede kontakter og rejser sammen med rumbrødre. Jeg tilhører ikke Tavshedsgruppen og er heller ikke betalt af CIA til at sløre Sandheden. Jeg er til gengæld vaccineret mod profeter af enhver slags. Man skal altid vogte sig for sandheder og ekstreme synspunkter.

George Adamski kunne godt lide at pynte sig med titlen "professor". Han var i virkeligheden ufaglært og havde igennem tiden mange forskellige jobs med lav status, trods det at han ifølge den mytologi, der blev bygget op omkring ufoprofeten, havde magiske evner. Blandt andet rejste Adamski som 13-årig til Tibet, hvor han tilbragte fem år hos De store Mestre "dybt inde i Himalaya". Her lærte han sammen med andre særligt udvalgte studerende at beherske telepati og de fire universelle elementer: jord, ild, vand og luft. Adamski kunne således beherske luften ved at levitere (svæve) og beherske vandet ved at ånde gennem vand, mens han lå på bunden af en sø.

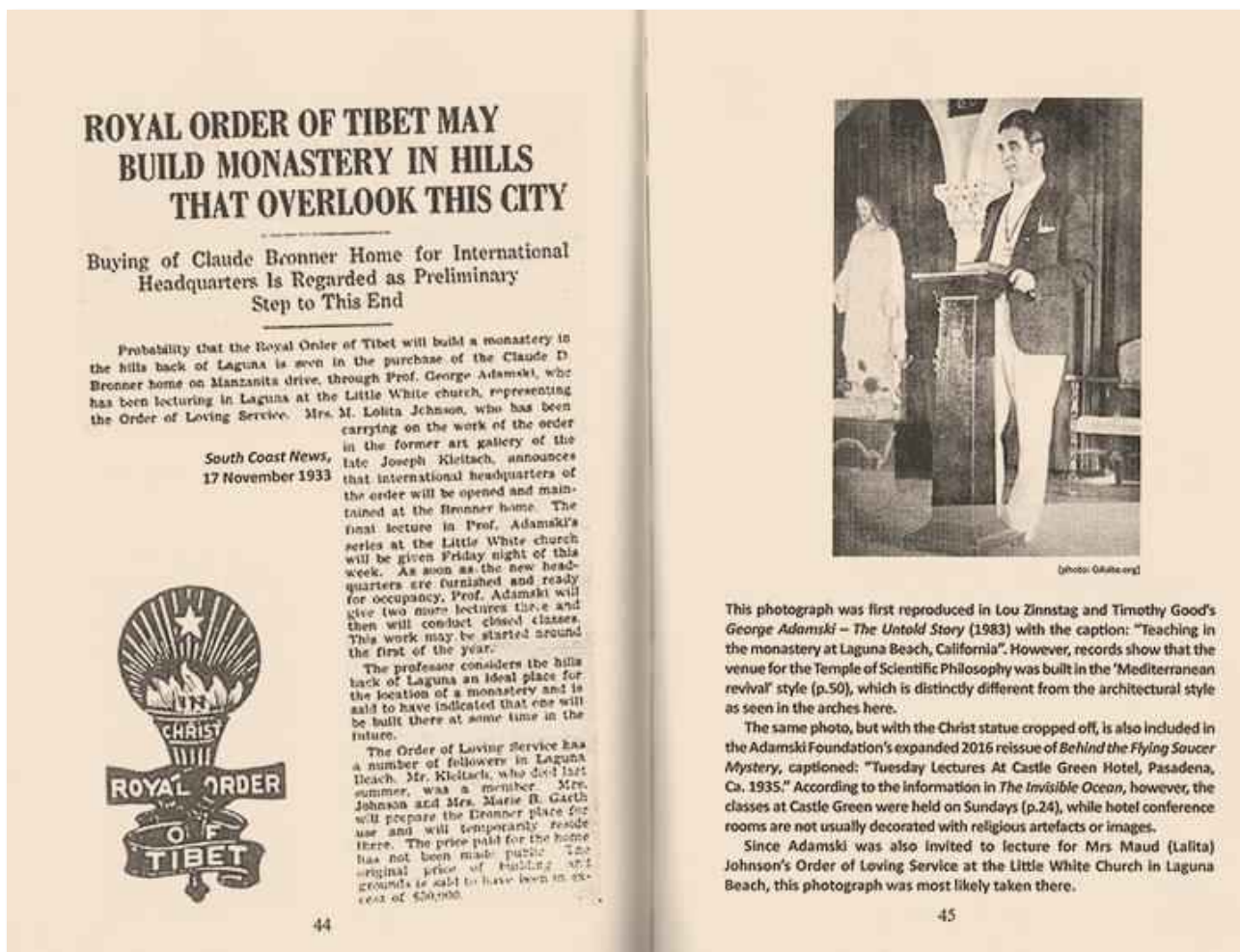
Adamskis popularitet var på sit højeste, da Den Kolde Krig var varmest i 1950'erne og 60'erne. Ikke mindst Cuba-krisen i 1962 og en generel frygt for atomragnarok gødgede jorden for Adamskis livsfilosofi. Mange fandt trøst og håb i Adamskis tanker og banale budskaber fra frelsende rumbrødre.

Nutidens Adamski-renæssance skyldes måske, at vi også i dag lever i en verden, hvor mange lider af angst og frygter, hvad fremtiden vil bringe af truende klimaforandringer og politiske, uvidende klovnede forklædt som barnlige og utilregnelige statsmænd med magt til at udløse kaos ved et enkelt tryk på atomknappen.

The Sea of Consciousness er interessant at læse, fordi bogen er med til at tegne et mere komplet billede af Adamski. Bogen indeholder:

- George Adamskis allerførste og indtil nu ukendte essay, "The Invisible Ocean" fra 1932
- To ikke-tidligere offentliggjorte artikler fra George Adamskis hånd.
- Et 16-sider langt afsnit med avisudklip om The Royal Order of Tibet og en tidslinje over The Royal Order of Tibets historie. Denne del af bogen er den mest interessante, fordi den giver et godt tidsbillede af de religiøse sekters liv i 1930'ernes Californien.
- En otte sider lang George Adamski-bibliografi.
- Gerard Aartsens kapitel "The Sea of Consciousness", hvor Aartsen vil påvise, at Adamskis filosofi og lærdom allerede i 1932 var langt forud for sin tid, og at den rummer udsagn, der bekræftes og bakkes op af vores dages videnskabelige tænkere.

Gerard Aartsen forholder sig i bogen ikke til George Adamskis selvmodsigende beretninger, åbenlyse eventyr, løgne, omstridte fotos samt de frafaldne disciples afsløringer (se fx *A Critical Appraisal Of George Adamski The Man Who Spoke To The Space Brothers*). Aartsen mener, at Adamskis essay "The Invisible Ocean" er af historisk betydning og kan betyde den ultimative rehabilitering af George Adamskis omdømme. Troen kan flytte bjerge.

På billedet fra 1935 holder Adamski torsdagsforelæsning på Castle Green Hotel i Pasadena. (Foto: Opslag fra bogen "The Sea of Consciousness")

Læs mere

- [Dette frygter amerikanerne](#)
- [Frelsende rumbrødre](#)
- [Frygt](#)
- [George Adamski's Saucers are Still Flying High!](#)
- [Islands Brygge kalder Venus!](#)
- [Jeg har trykket et spørgsmål på næven](#)
- [Marc Hallet: Why I can say that Adamski was a liar.](#) Læs en dansk oversættelse [her](#).
- Marc Hallet og Richard W. Heiden: *A Critical Appraisal Of George Adamski The Man Who Spoke To The Space Brothers*, udgivet 25. juli 2015. Bogen er på 258 sider, velillustreret og burde være obligatorisk læsning for alle Adamski-tilhængere. Bogen kan læses online [her](#) og downloades som pdf [her](#) i en revideret og udvidet udgave.
- Mikael Rothstein: *UFOer og rumvæsener – myten om de flyvende tallerkener*, Gyldendal 2000
- Om George Adamski på [skeptica.dk](#).
- [UFO-profeterne lever!](#)

Søg – og du skal finde

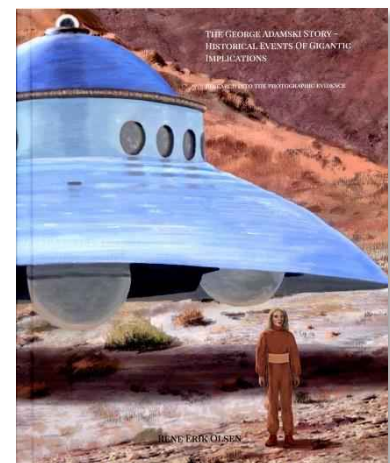
Som læser af bogen *The George Adamski Story – Historical Events Of Gigantic Implications* er man ikke i tvivl om, at bogens forfatter, Rene Erik Olsen, har købt hele Adamski-historien med hud og hår – også inden han begyndte at kigge nærmere på udvalgte Adamski-fotos.

I bogens indledning slår Rene Erik Olsen fast, at når folk er kritiske over for Adamski, skyldes det deres forudindtagethed og uvidenhed om, hvem Adamski egentlig var. Dette er faktisk noget vrøvl. Flere af Adamskis største kritikere var i årevis meget tæt på hovedpersonen (nogle kan vel nærmest betegnes som ufoprofetens disciple), men i vrede og skuffelse over Adamskis løgne, svigt m.m. forlod de kredsen omkring ufoprofeten, da kamelen blev for stor at sluge.

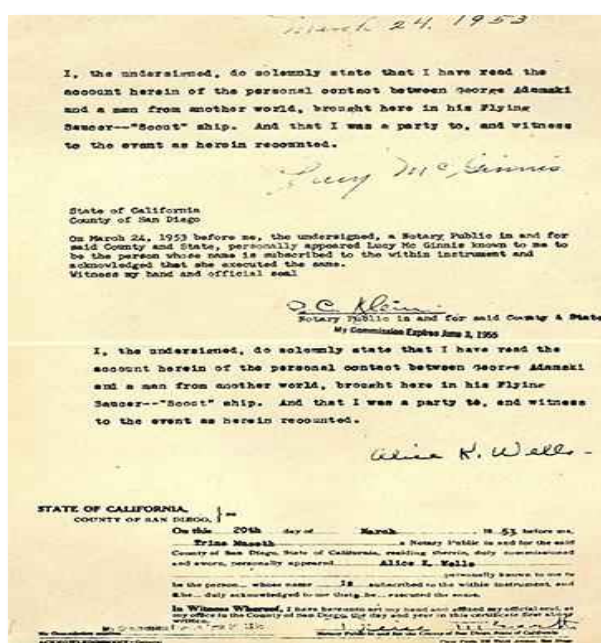
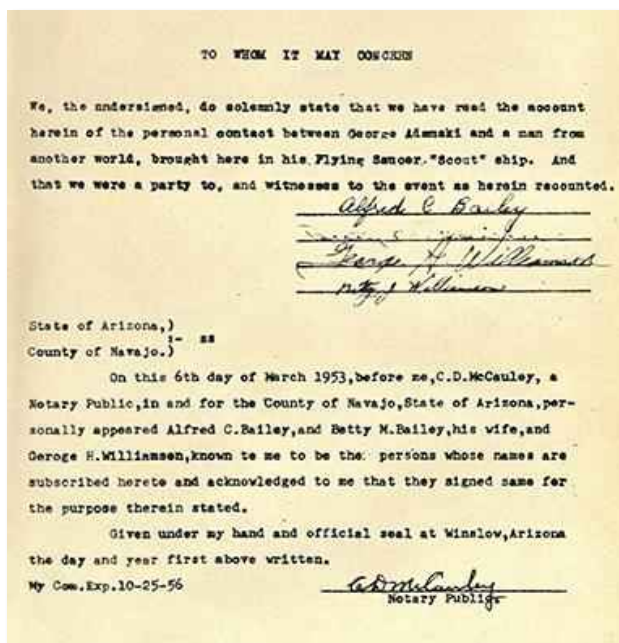
Rene Erik Olsen: The George Adamski Story – Historical Events Of Gigantic Implications, velillustreret, 99 sider, [Blurb](#) 2019. På sin [hjemmeside](#) præsenterer Rene Erik Olsen sig som "Painter, Photographer and Researcher". På siden har Rene Erik Olsen bl.a. opdateret to af sine Adamski-fotoanalyser: [The 20th November 1952 contact](#) og [Investigation of the 13th December 1952 George Adamski photos](#).

Rene Erik Olsens bog handler primært om det, han beskriver som "et kriminalteknisk og et tilnærmelsesvist videnskabeligt blik på to større begivenheder, hvor Adamski var en nøglefigur": Den 20. november 1952 (mødet i ørkenen) og 26. februar 1965 (Silver Spring-hændelsen, også kaldet Rodeffer-filmen).

Rene Erik Olsen tillægger Adamskis møde med en fremmed person fra en anden verden (Orthon) i Californiens ørken den 20. november 1952 meget stor værdi, fordi seks nære venner, som kørte med ud i ørkenen, da Adamski kunne fornemme, at noget stort skulle til at ske, har underskrevet en vidneerklæring. De seks vidner er: Adamskis sekretær, Lucy McGinnis, indehaveren af Palomar Gardens Café, Alice K. Wells, ægteparret Alfred og Betty Bailey samt George Hunt Williamson og hustruen Betty. Man kan umiddelbart få det indtryk, at de alle seks overværede mødet mellem Adamski og

den fremmede person. Men i virkeligheden forlod Adamski selskabet og gik alene ud på eventyr. Vidnerne placerer meget langt fra Adamski i et kuperet terræn gør det meget lidt sandsynligt, at de alle kan have set mødet.

De beedigere vidneerklæringer ifm. Adamskis oplevelse den 20. november 1952. Der er ingen tvivl om, at de seks vidner dengang troede, at Adamski talte sandt. Senere faldede deres betagethed af ufoprofeten. For eksempel brød Adamskis trofaste sekretær, Lucy McGinnis, i 1961 med Adamski. Med tiden stod det mere og mere klart for hende, at Adamskis møder med hans venusianske bror var af spirituel karakter og ikke fysiske møder. Et andet vidne, George Hunt Williamson, fortalte adskillige år efter Adamskis ørkenseance, at ingen af de seks vidner havde set hverken den venusianske person eller hans fartøj. De så kun Adamski alene i nogen tid og derefter nogle lysglimt, som Adamski selv kunne have lavet med et lille spejl. (Fotos: "Flyvende Tallerkener er landet", De Unges Forlag 1955)

Når man skal udføre en billedanalyse (af fotografier fra tiden før digitalkameraernes indtog), er det meget vigtigt at have adgang til de originale negativer (ikke blot kopier). Til nogle af analyserne har Rene Erik Olsen lånt billedmateriale af Glenn Steckling fra [The Adamski Foundation](#), men det er uklart, om der har været tale om originale negativer/aftryk eller kopier. Mht. Adamskis fire Kodak Brownie-fotos er forfatterens analyse baseret på digitale scanninger tilsendt af Glenn Steckling i 2001.

På udflugten i ørkenen den 20. november 1952 tog Adamski også billeder gennem sit medbragte teleskop. Rene Erik Olsen har også analyseret dette foto, men ikke på grundlag af det originale negativ, men derimod et screenshot fra en computerskærm.

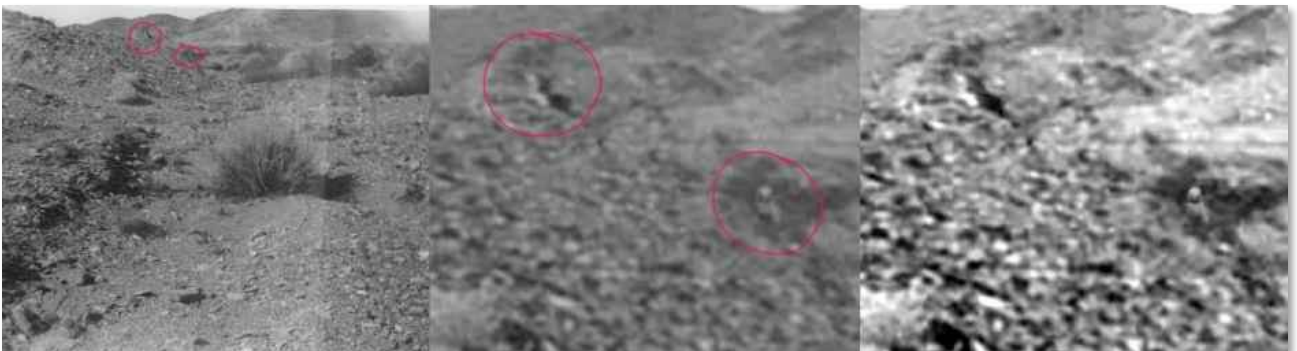

Adamskis Brownie-foto nr. 2 fra den 20. november 1952. I øverste højre hjørne ses, hvad der ligner et lille klippefremspring i en kløft. (Foto: "The George Adamski Story – Historical Events Of Gigantic Implications")

Efter at have været igennem Rene Erik Olsens Photoshop viser klippefremspringet sig i virkeligheden at være den klassiske, klokkeformede Adamski-tallerken, som Adamski tidligere samme dag fotograferede gennem sit teleskop. If. Rene Erik Olsen har fartøjet en diameter på 10-12 m. (Foto: "The George Adamski Story – Historical Events Of Gigantic Implications")

Det 4. Brownie-foto (tv.) er taget af Adamski, lige før en skikkelse vinkede til ham. Efter at have været igennem Photoshop kan Rene Erik Olsen fremtrylle et foto af en person. Adamskis samtalepartner fra Venus? (Fotos: "The George Adamski Story – Historical Events Of Gigantic Implications")

I 1951, dvs. året før Adamskis ørkenmøde med en mand fra Venus, havde science fiction-filmen "The Day the Earth Stood Still" premiere. Den fortæller en historie om et ikke-jordisk væsen, Klatuu, der er kommet til Jorden for at fortælle politikere og videnskabsfolk, at vores prøvesprængninger med atomvåben kan skade de øvrige planeter i solsystemet. Dette budskab er identisk med venusmanden Orthons budskab til Adamski. Ydermere er de to rummænd, Klatuu (tv.) og Orthon (th.), klædt i

påfaldende ens dragter. (Foto: "[A Critical Appraisal Of George Adamski The Man Who Spoke To The Space Brothers](#)")

Rene Erik Olsen har anvendt det meget udbredte billedbehandlingsprogram Photoshop i sine bestræbelser på at vise, hvad Adamskis billeder indeholder. Der er ingen tvivl om, at han er ferm til at bruge programmets mange billedmanipulationsfunktioner. Når man på hans hjemmeside ser billedgalleriet med de mange letpåkledte kvinder, som han har fotograferet (og udgivet i bogform), forstår man, hvor dygtig han er til gennem Photoshop at fjerne uønskede ting og fremhæve det, som beskueren vil sætte pris på.

George M. Eberhart fra Center for UFO Studies (CUFOS) fandt i 2006 et gammelt postkort, der vækker nostalgiske minder fra en svunden tid. Postkortet viser den berømte Palomar Gardens Café, der blev ejet af Alice K. Wells og lå på Palomar Mountain nord for San Diego i Californien. Det var her, ufoprofeten George Adamski i slutningen af 1940'erne og i 1950'erne stillede sin kikkert op og tog billeder af formodede ufoer. Adamski arbejdede som kok på cafeen og holdt hof, når beundrere valfartede hertil for at høre visdomsord fra kontaktpersonens egen mund og beskue hans fotos af rumbrødrenes fartøjer. Ser man godt efter på billedet, kan man skimte en mand i vinduet til højre for døren – måske selveste Adamski? Wells døde i 1980, og Palomar Gardens Café er også for længst borte, men på stedet har der i årevis været en campingplads, [The Oak Knoll Campgrounds](#).

Læs mere

- [George Adamski – The New Evidence](#)
- [Interview With Rene Erik Olsen](#)
- [The 20th November 1952 Contact](#)
- [UFO photos: Adamski scout ships](#)

Mere George Adamski...

Gerard Aartsen har efter udgivelsen af *The Sea of Consciousness* (se side 28-31) publiceret sitet [The Adamski Case](#) for at vise George Adamskis betydning, ”omfanget af hans mission, virkningen af hans arbejde og relevansen af hans undervisning.”

The screenshot shows the homepage of 'THE ADAMSKI CASE'. At the top left is a portrait of George Adamski. The main title 'THE ADAMSKI CASE' is prominently displayed. Below it is a navigation menu with links: HOME, HIS LIFE, HIS TEACHING, HIS MISSION, HIS REPUTATION, and RESOURCES. The central part of the page features a bookshelf with several books, including 'The Sea of Consciousness', 'Flying Saucers Farewell to George Adamski', and 'Space Ships'. Overlaid on the bookshelf is the text: 'To boldly show... a broader view of reality'. At the bottom of the page, there is a quote: 'We humans are living in an invisible ocean of vibrations or consciousness. Let us all have the urge, that great desire to learn and understand what they are.' -George Adamski, *The Invisible Ocean* (1932).

På sitet [The Adamski Case](#) finder man mange interessante kilder, bl.a. dette [foto](#) med billedteksten: "17 June 1959: Travels back to the US via Copenhagen, Denmark. 'Captain H.C. Petersen, our co-worker in Denmark, was unable to get to the airport while I was there, but sent two very friendly and well-informed young men to represent him.'" Det kan så tilføjes, at de to "unge mænd" var hhv. Ensio Slej (tv.), der i SUFOI's første år havde ansvaret for fotoafdelingen, og Frank Pedersen (th.), som var formand for SUFOI i perioden 1965-70, dvs. i de første år efter bruddet med H.C. Petersen og Adamski-linjen.

Her bliver myter og misforståelser pillet fra hinanden

Vandrehistorier er nok den oversættelse, som kommer tættest på det engelske udtryk *Urban Legends*, og med undertitlen *The Biggest Myths About Space Demystified* kan læseren allerede på bogens omslag se, at forfatterens hensigt er at undersøge de mange konspirationsteorier eller vel snarere de mange misforståelser, som finder vej til internettet, hvor selv de mest himmelråbende påstande og myter bliver udråbt som videnskabelige facts.

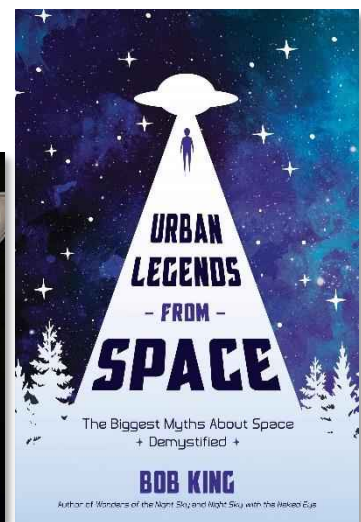
Af Karsten Bomholt

Forfatteren gennemgår med kritiske øjne en lang række både nye og gamle myter, og på trods af illustrationen på bogens forside udgør ufoer kun ét af bogens 51 kapitler, som er inddelt i fire hovedafsnit: Jorden. Månen. Planeter, kometer og asteroider. Solen, stjernerne og rummet.

I hvert kapitel bliver baggrunden for den enkelte mytes opståen beskrevet, hvorefter forfatteren dissekerer de fejlagtigt opståede påstande og redegør for den videnskabelige sandhed.

Bob King: Urban Legends from Space – The Biggest Myths About Space Demystified, 224 sider, illustreret, paperback, [Page Street Publishing Co.](#) 2019. Fås bl.a. hos [SAXO](#) for kr. 169,95

Forfatteren, Bob King, har interesseret sig for astronomi lige siden barndommen, men karrieren tog en anden vej, idet Bob King har arbejdet som journalist og fotograf, medens astronomien forblev en livslang hobby. Sideløbende med det journalistiske arbejde for forskellige aviser har Bob King bidraget med artikler til Universe Today, og han har en fast rubrik med titlen "Explore the Night" i Sky & Telescope. Efter sin pensionering har han fået mere fritid og har oprettet en blog om astronomi under navnet [Astro Bob](#).

Det er langt fra alle 51 behandlede emner, der kan rubriceres som konspirationsteorier, men snarere som myter eller misforståelser. Under afsnittet om Jorden lægges der ganske vist ud med konspirationsteorien om den flade jord, og denne absurditet bliver efterfulgt af den lige så absurde og udbredte forestilling om, at kondensstriber ikke er vanddamp fra flymotorer, men i stedet giftige kemikalier, som magtfulde mennesker og hemmelige organisationer sender ned i hovedet på os i enorme mængder.

Ufoer omtales under afsnittet om Jorden. Bogens forfatter har som amatør-astronom tilbragt mere end 4.000 nætter under åben himmel gennem de seneste 50 år og har endnu ikke set en ufo. Da han var tretten år, så han en V-formet formation af bevægelige lys gennem sit teleskop. Nakkehårene rejste sig et øjeblik, indtil han indså, at det var en flok gæs, som blev oplyst af gadelyset. Siden da har han ved ethvert lignende lysfænomen hurtigt fundet den naturlige forklaring, og Bob King opfordrer alle til at bruge den sunde fornuft, så man selv bliver i stand til at adskille facts fra fantasi. Han oplister en række af de naturlige eller

menneskeskabte objekter, som oftest bliver misfortolket som fremmede rumskibe: Planeten Venus, himlens klareste stjerne Sirius, satellitter, Den Internationale Rumstation, vejrballoner, nordlys, raketopsendelser, stjernesud, flares fra militærfly, særprægede skyformationer, lysreflekser, luftspejlinger, billedfejl og interne reflekser på fotos.

SUFOI har tidligere udsendt et lille hefte med en udførlig gennemgang af sådanne naturlige fænomener: [Når du ser et stjernesud.](#)

Illustration fra bogen. Et foto, som blev udråbt som et angiveligt ægte bevis på en flyvende tallerken over Lake Superior. I virkeligheden er det en luftspejling af en fjerntliggende ø ude i søen.

Kapitlerne om Månen begynder naturligvis med den meget sejlivede konspirationsteori om Apollo-månelandingerne, medens de øvrige kapitler redegør for mere almindelige misforståelser, som fx at Solen aldrig skinner på Månens bagside, om Månen i det hele taget har en bagside, eller om Månens faser opstår, fordi Jorden skygger for Solen.

Under omtalen af planeter, kometer og asteroider omtales dommedagsprofetien om planeten Nibiru, som angiveligt skulle udslette Jorden ved udløbet af Maya'ernes kalender i 2012. Det gjorde den så ikke, men så finder vi bare en ny dato. Også NASA's påståede hemmeligholdelse af, at de har fundet både Bigfoot og bygningsværker fra tidligere civilisationer på Mars, bliver pilleret fra hinanden, og det samme gør astrologernes ældgamle forestilling om, at planeternes stilling på himlen afgør, hvilken skæbne et nyfødt barn kan se frem til.

Legends from Space lægger sig emne- og indholdsmæssigt op ad en lignende udgivelse, som udkom i 2002: *Bad Astronomy* af Philip Plait, og det er bemærkelsesværdigt, hvor lidt fremskridt, der er sket i de mellemliggende 17 år. Enhver populærvideenskabelig bog har et forord, som siger, at astronomien er inde i en rivende udvikling, så forfatterne erkender, at deres bog er forældet, næsten inden tryksværten er tør. Hvad vi ikke vidste i går, ved vi i dag, og nye ukendte fænomener, som opdages i dag, bliver opklaret i morgen.

I modsætning hertil står konspirationsteoriene i stampe. Månekonspirationsteoretikerne bruger præcis de samme argumenter som for 50 år siden. Ufofanatikerne mener fortsat, at naturligt forekommende fænomener er beviser på, at Jorden få besøg fra Rummet, og nagelfaste videnskabelige modargumenter bliver som sædvanlig prompte affejet. *Urban Legends from Space* ser på det med nye og friske øjne og skærer gennem al tågesnakken og formår på et par hundrede sider at give et koncentreret overblik over forhold, som man ellers skal bruge dagevis på selv at finde på internettet.

Bogen bærer naturligvis præg af forfatterens personlige opfattelse, men efter de fleste kapitler er der kildehenvisninger til andre publikationer om emnet, og enhver med interesse for ikke blot ufosagen, men også for alt andet, der rører sig rundt omkring os lige fra fænomener på Jorden til Universets fjerneste galakser, bør kunne finde plads i både budgettet og i bogreolen.

Fokus på den gode historie

”... Der findes virkelig mange interessante, glemte og oversete danske steder, som fortjener at blive besøgt noget oftere, men sjældent bliver det. Ved at inkludere fortællinger fra stort set hele Danmark er forfatteren med til at holde liv i en vigtig del af vores kulturarv og give den nysgerrige lokal turist en ekstra god grund til se mere farverigt på vores lille land ...”

Af Thomas Brisson Jørgensen

Bo Bomuld Hamilton-Wittendorffs bog *Det Okkulte Danmark* er på mange måder en revideret udgave af forfatterens tidligere tobindsværk *Guide Til Det Okkulte Danmark* fra 2006, der havde nogenlunde samme funktion som nuværende udgivelse: at fortælle usædvanlige, uhyggelige og ofte ukendte historier fra alle afkroge af kongeriget. Samtidig er der dog blevet tilføjet så meget nyt materiale og skåret meget gammelt fra, at man bestemt ikke får en fornemmelse af déjà vu ved at læse bogen.

Derudover er *Det Okkulte Danmark* også anderledes på en række andre punkter. Hvor *Guide Til Det Okkulte Danmark* var mere præget af at være en mere skarpt opdelt casebook, à la Lars Thomas' [Det Mystiske Danmark](#), så fungerer nærværende bogs afsnit mere som sammenhængende historier.

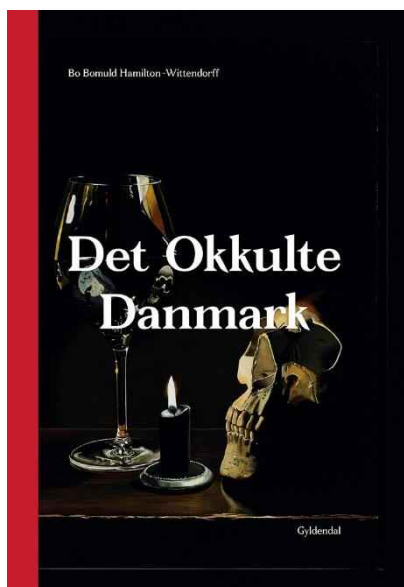
Stilmæssigt er der også sket en forandring. *Guide Til Det Okkulte Danmark* var i forvejen en udgivelse af meget høj kvalitet, men *Det Okkulte Danmark* har endnu flere flotte billeder og illustrationer, og layoutet i bogen samt det anvendte, fysiske materiale er helt i top. Den eneste klage, jeg har i denne afdeling, er, at man har valgt at bruge romertal til sidenummerering igennem HELE bogen. Argh! Det er muligvis mere okkult at se på, men det gør det også lidt svært, når man skal referere eller slå noget op – især når bogens indeks henviser til almindelige sidetal.

Ny viden om UFOer

Denne spændende bog kan blive din

kr. 149
førpris kr. 349

Bo Bomuld Hamilton-Wittendorff: *"Det Okkulte Danmark"*, 368 sider, illustreret og indbundet, Gyldendal 2018. Læs et [udsnit](#) af bogen.

Nå, men mere relevant er, hvordan selve indholdet er, og om bogen nu også kan anbefales til læsere af SUFOI Årsrapport. Er der nok gods i den til at tilfredsstille en ufoentusiast?

Jeg vil gerne understrege fra start, at bogen primært har til formål at præsentere læseren for "den gode historie". Der bliver ikke forsøgt at gå ind i de enkelte sager med skeptiske briller på, og det er derfor også meningsløst at anmelde den ud fra en sådan vinkel. Forfatteren selv gør fuldt ud rede for denne tilgang i starten af bogen, men det er vigtigt også at pointere det her, så de læsere, der søger noget mere dybde og research i tilgangen til emner som ufoer, spøgelse m.v., ikke får falske forhåbninger.

Samtidig er det heller ikke alle de bragte historier, der direkte omhandler ufoer og andre paranormale fænomener. Der er for eksempel også mange mere specielle true crime-sager, som den om Handskemagerbanden fra Lolland (en personlig favorit) samt beretninger om diverse personligheder, grupperinger og lokationer af mere eller mindre okkult – men ikke nødvendigvis overnaturlig – art. Så der er noget for enhver smag, men helt klart mest for den bredt interesserede læser.

Men ikke dermed sagt, at der slet ikke er noget at komme efter på ufofronten. Faktisk fylder emnet meget i bogen. Forfatteren bruger en betydelig del af indledningen på at fortælle, hvor stor en indflydelse både UFO-Nyt og datidens ufobøger havde på hans barndom og fantasiliv, og den allerførste sag, der nævnes i bogen, er Operation Mainbrace-episoden fra 1952, der dog hurtigt bliver beskrevet og efterfulgt af en række blandede ufohistorier tilknyttet Bornholm.

Snart begynder hårene dog at rejse sig en smule, da den gamle kending, Connie Sonne – verdensberømt i skeptikerkredse for at have taget imod (og fejlet) James Randis "Million Dollar Challenge" i 2009 – på de næste mange sider får frit lejde til at fortælle løs og præsentere billeder fra sine mange ufoobservationer og nærkontakter gennem tiden. Disse beretninger er givetvis nye for de fleste læsere. Men særligt, når man kender Sonnes personlighed og syn på ufoer m.v., så fremstår de desværre bare som en række meget fantastiske, stærkt subjektive hændelser, der ikke nødvendigvis har ret meget med Bornholm at gøre. Hun ville sikkert have beskrevet omtrent de samme oplevelser, hvis hun havde boet midt på Strøget.

En af bogens længste sektioner omhandler et bredt udpluk af ufosager fra Odense-området, mange fra nyere tid, og selv om de ikke er uinteressante at læse, er de fleste forholdsvis almindelige, set fra et overordnet ufologisk synspunkt. Derudover kan man spørge sig selv om, hvor mange af dem der reelt kunne have været blevet opklaret med lidt grundlæggende detektivarbejde. Det er også muligt at flere af disse har været omkring fx SUFOI, hvor man har fundet mulige forklaringer, men det har jeg desværre ikke noget overblik over.

I forlængelse af førnævnte sager kommer forfatteren også ind på finsk-danske Jorma Viita, der i midten af 1970'erne påstod at have haft rekordmange ufooplevelser af næsten enhver tænkelig slags. Han tog også en række billeder på Fyn og vakte international opmærksomhed. Viita producerede på meget kort tid så mange rapporter om sine ufooplevelser, at selv IGAP (en rumskibstro forening) endte med at tage afstand fra ham, da det hele lød lidt for godt til at være sandt – hvad det da også viste sig at være.

Der er også en række mindre sektioner spredt ud over bogen, hvor ufoer indgår, blandt andet et kort afsnit om ufoaktivitet på Sejerø fra nyere tid, inklusiv en kort anekdote om en lokal beboers møde med hvad der unægteligt lyder som en grå alien.

Af andre uforelaterede sager kan nævnes en bilstopsag fra Ærø og "Veggerby-nedstyrtningen". "Svendborgsunds flyvende ildkugle", der angiveligt blev set på Fyn midt i 1990'erne, får også en kort behandling. Der er også et par afstikkere til mere forhistoriske ufosager, blandt andet om en "flyvende kommode" fra 1855.

Selv om der ikke ret ofte henvises direkte til originalkilder i bogen, så nævnes SUFOI's rapportarkiv regelmæssigt, dog aldrig med reference til udgaver eller årgange af fx UFO-Nyt. Så det er svært at lokalisere eventuelle forklaringer eller konklusioner, som SUFOI måtte være kommet med til de enkelte observationer. Samtidig er det svært at vurdere den reelle værdi af at inkludere mange af disse sager, da de ganske vist tilskrives en given lokation, men ikke som sådan lader til at være specielt afhængige af en sådan. Mange observationer kunne have fundet sted fra næsten ethvert punkt på landjorden. Omvendt ville nærkontaktsager som Gyldenholm-landingen fra 1960 eller Sjællands Odde-sagen fra 1967 efter min mening have givet mere mening at inkludere, da der her er meget mere konkrete lokationer tilknyttet, som lettere kunne opsøges og besøges og tilmed ville appellere meget mere til fantasien. Så generelt kan man sige, at selv om der er en række åbenlyse stærke, danske klassikere i bogen (Maarup-sagen bl.a.), så er der sager med meget mere potentiale, der er blevet udeladt.

Besøg [forfatterens hjemmeside](#).

Hvis vi ser på det samlede sagskompleks i bogen, ikke kun de uforelaterede, så fremgår det, at rigtig mange historier er af nyere art og er blevet fortalt direkte til forfatteren. Andre er sagn og vandrehistorier, hvis originalkilde for længst er gået tabt i historiens tåger. Der behandles dog også mange historisk faktuelle episoder. Hvor megen vægt, der er bag disse hændelsers mere okkulte aspekter, kan jeg dog ikke vurdere. Men hvorom alting er, så er der som nævnt i starten af denne anmeldelse temmelig mange ... skal vi bare sige "out there"-fortællinger med i bogen, der bliver fremstillet mere eller mindre som kendsgerninger uden forslag til, hvad der kan skyldes en eventuel misidentifikation, misforståelse eller andet.

Bo Bomuld Hamilton-Wittendorff er bange for mørke og spøgelse, men elsker okkulte historier. Han lever for at finde værdier, der kan rejse i virksomheder, områder, produkter eller personers branding og kommunikation. Bo er kendt for at have skabt P3's payoff "Det man hører er man selv", men han har mange andre fortællinger at byde på.

Flere af sagerne mangler simpelthen kontekst, gennemslagskraft og kildeopbakning for at skille sig ud som andet end bare en række fantasifulde amnestuehistorier. Her står bogen noget i kontrast til Lars Thomas' bog af samme slags, der formår at præsentere alternative forklaringer med en mere kritisk distance.

På den anden side er der også mange rigtig gode og sammenhængende afsnit, hvor det okkulte træder lidt i baggrunden, og hvor der ikke er behov for yderligere spekulation. Det er simpelthen bare gode historier, der giver en lyst til at besøge de omtalte steder.

Jeg er kommet med en del kritik af *Det Okkulte Danmark* i denne anmeldelse, men det skal ikke overskygge det faktum, at der bestemt er rigtig mange positive aspekter i bogen. Først og fremmest respekt til forfatteren for ikke bare at copy-paste en række gennemtærskede danske klassikere såsom Aarslev Enge-episoden, Fanden i Laksegade o.lign. (begge bliver dog nævnt), men at gå skridtet videre og inkludere en masse nyt materiale for den mere garvede læser.

Jeg har selv læst meget af det igennem tiden udgivne materiale om danske ufoer, spøgelser, kryptozoologi, etc., og jeg blev positivt overrasket over, hvor meget i bogen jeg ikke er stødt på før. Men *Det Okkulte Danmark*'s virkelige styrke er dens overvejende stærke sammenkædning mellem historier og konkrete lokationer. Der findes virkelig mange interessante, glemte og oversete danske steder, som fortjener at blive besøgt noget oftere, men sjældent bliver det. Ved at inkludere fortællinger fra stort set hele Danmark er forfatteren med til at holde liv i en vigtig del af vores kulturarv og give den nysgerrige lokalturist en ekstra god grund til se mere farverigt på vores lille land.

Man kan komme med kritik af selve konklusionerne (eller manglen på samme) på de gengivne historier, men hvis de kan give folk inspiration til at søge mere afsides og alternative turistattraktioner i Danmark og samtidig hjælpe med at holde de såkaldte udkantsområder i live, så synes jeg, at bogen opfylder et rigtig godt formål. Jeg anbefaler derfor mest af alt at købe *Det Okkulte Danmark* eller måske låne den på biblioteket først og bruge den som inspiration til nogle anderledes ture rundt i landet. Det har jeg i hvert fald selv gjort og glæder mig meget til hen over sommeren at besøge endnu flere af de steder, der nævnes i *Det Okkulte Danmark*.

Vitaminer til den sunde fornuft

Conspiracies Declassified er en samling af de vildeste sammensværgelser, der nogensinde har eksisteret – fra tankekontrol eksperimenter til øglemennesker. Denne bog analyserer dem alle, giver baggrundsviden, afslører sandheder og forklarer, hvorfor teorierne ikke er blevet en del af vores historiepensum i skolen.

Af Kim Møller Hansen

Brian Dunning er vært på [Skeptoid podcast](#) og forfatter til syv bøger om videnskabelig skepticisme. Siden 2006 har [Skeptoid podcast](#) hver uge behandlet de mest populære myter og afsløret sandheden for 122.000 lyttere. Brian Dunning har skrevet manus til og er vært på dokumentarfilmene [Here Be Dragons](#) og [Principles of Curiosity](#) og står bag [inFact... with Brian Dunning](#). (Foto: Jeff Kennedy/ijk Production)

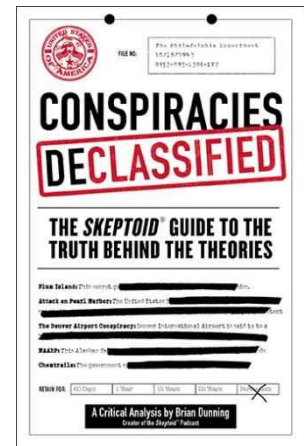
Forfatteren Brian Dunning sætter fokus på 50 berømte konspirationsteorier, som behandles i bogens otte dele:

1. Those Who run the World
2. Government Oppression
3. Suspicious Deaths
4. The World at War
5. Suppresses Science
6. Space Conspiracy Theories
7. Urban Legends Conspiracy Theories
8. Conspiracy Theories That Turned Out to be...True?

Hver teori behandles kort, præcist og veldisponeret på 4-5 sider i et velskrevet og underholdende sprog. Bogen har et godt register og få, men gode kildehenvisninger til hver konspirationsteori.

Bogen vil næppe få konspirationstosserne med sølvpapirshattene til at revurdere deres tro og paranoide opfattelse af virkeligheden, men alle andre med hang til sund fornuft og rationel tænkning vil få en god læseoplevelse i selskab med *Conspiracies Declassified*.

Brian Dunning: "[*Conspiracies Declassified – The Skeptoid Guide to the Truth Behind the Theories*](#)", 256 sider, ikke illustreret, Adams Media 2018

Læs mere om konspirationsteorier

- [Area 51 – og alt det andet](#)
- [Bliv klædt på](#)
- [En bog, som lover for meget](#)
- [Få overblik over en skør, skør verden](#)
- [Hold fødderne på jorden](#)
- [Kan det nu også passe?](#)
- [Kloge, men dyre bøger](#)
- [Konspiration?](#)
- Maria Brockhoff, Mikkel Thorup og Rikke Alberg Peters: [Den skjulte sandhed – konspirationsteorier, magt og konflikt](#), 207 sider, Klim 2018
- [Sandheden – mon dog?](#)
- [Sådan skabte den amerikanske regering ufomyten](#)
- [Tre bøger du ikke må overse](#)
- [Videnskab, pseudovidenskab og science fiction](#)

De fordømte vender tilbage

” ... Det er en udsøgt fornøjelse at sidde med et stort værk som *Redemption of the Damned*. Bogen viser, hvor langt man kan komme med kritisk kildearbejde, tålmodighed, grundighed og samarbejde, når ufooplevelser skal efterforskes, og hvor varsom man skal være med at overfortolke oplevelser, der ligger langt tilbage i tiden og umiddelbart kan forekomme mystiske og uforklarlige ...”

Af Kim Møller Hansen

I 1919, altså for præcis 100 år siden udkom bogen *The Book of the Damned* skrevet af Charles Fort. Det blev begyndelsen til en række bøger om usædvanlige fænomener, som Fort benævnte ”de fordømte”, fordi fænomenerne ikke blev accepteret af datidens videnskabelige verden.

Charles Fort havde to hovedteser:

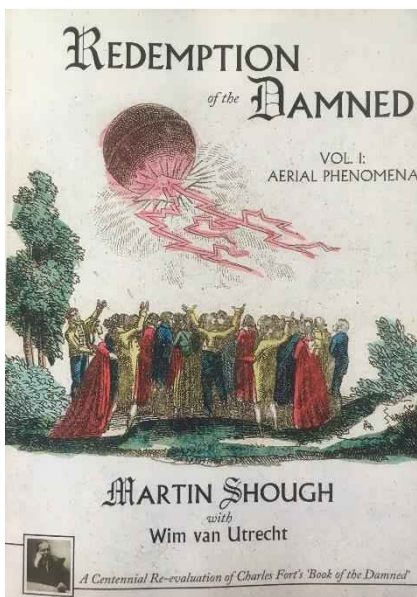
1. Observationer og fænomener, som udfordrer videnskaben, dvs. ikke passer ind i det videnskabelige verdensbillede og teorier, bliver ignoreret, ja ligefrem fordømt.
2. De mange observationer af lysende, flyvende genstande tyder på, at Jorden får besøg af fremmede.

Disse hovedteser prøver Fort at underbygge i sine fire bøger om usædvanlige fænomener udgivet i perioden 1919-32.

Charles Hoy Fort (1874-1932) var en amerikansk forfatter, som specialiserede sig i "anomalous phenomena", dvs. uregelmæssige eller usædvanlige fænomener. På henholdsvis New York Public Library og British Museum støvsugede han hylderne for videnskabelige tidsskrifter og aviser i sin søgen efter historier om mærkelige skyer, objekter set på Månen eller Solen, mystisk mørke midt om dagen, nedbør af is eller fisk, sammenhængen mellem meteorer og jordskælv, mærkelige himmelsyn og flyvende objekter, som han mente besøgte Jorden. Forts bøger og tusindvis af notater har været en guldgrube for alle, der interesserer sig for det mystiske eller "forteanske" fænomener, ligesom mange science fiction-forfattere har fundet inspiration i Forts gengivelser af mystiske observationer, der udfordrer den etablerede videnskab. Læs mere om Fort i [Charles Fort – en biografisk skitse](#).

Forts første bog, *The Book of the Damned*, rummer 82 observationer. Understøtter disse historier om usædvanlige fænomener så Forts to teser? Det har Martin Shough og Wim van Utrecht sat sig for at undersøge nærmere, og resultatet er blevet en pragtfuld bog med titlen *Redemption of the Damned: Vol. 1: Aerial Phenomena, A Centennial Re-evaluation of Charles Fort's 'Book of the Damned'*

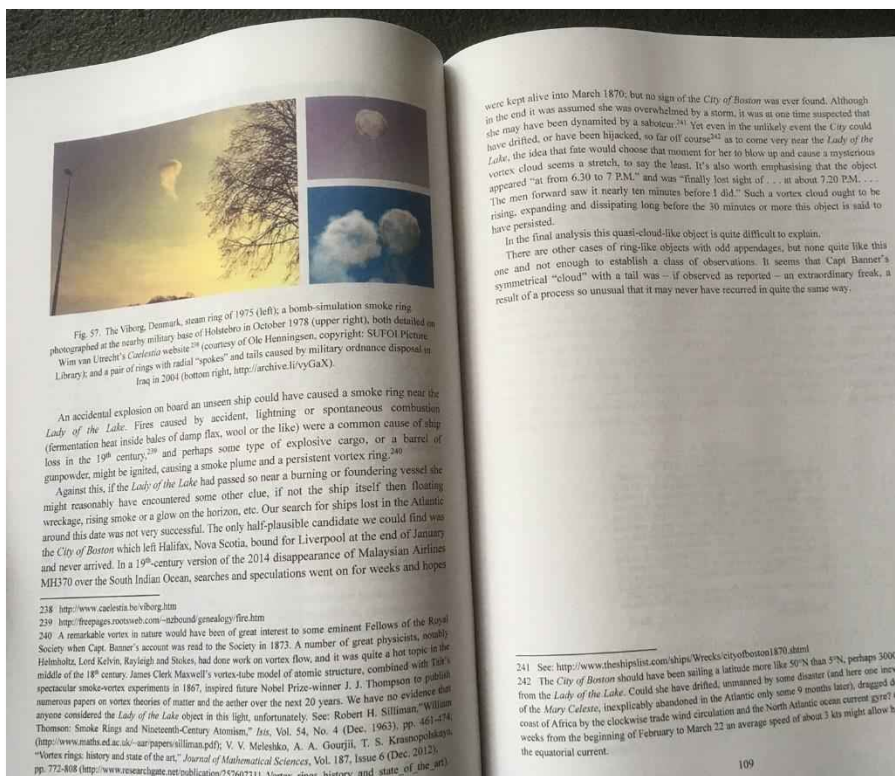
Martin Shough og Wim Van Utrecht (med forord af Bob Rickard): "Redemption of the Damned: Vol. 1: Aerial Phenomena, A Centennial Re-evaluation of Charles Fort's 'Book of the Damned'", 412 sider, over 250 illustrationer, hæftet og i stort format, [Anomalist Books](#) 2019

Ved at bruge originalt kildemateriale, astronomiprogrammer, nutidig viden om meteorologiske og astronomiske fænomener m.m. har de to forfattere undersøgt hver eneste af Forts 82 observationsberetninger. Det er et sindssygt grundigt og beundringsværdigt detektivarbejde dokumenteret på mere end 400 tætpakkede sider, over 800 noter og ikke mindst meget interessante fotos, tegninger, kort, tabeller etc.

Et så omfattende efterforskningsarbejde kan ikke klares af to mand alene. Martin Shough og Wim Van Utrecht har da også fået hjælp af mange dygtige mennesker i deres netværk verden rundt, blandt andre SUFOI's Ole Henningsen og Thomas Brisson Jørgensen.

Har Martin Shough og Wim Van Utrecht så kunnet bekræfte Forts hovedteser? Nej, de har faktisk fundet naturlige forklaringer på 74 observationer og sandsynlige forklaringer på de resterende 8 observationer. De ufolignende oplevelser i *The Book of The Damned* kan for de flestes vedkommende forholdsvis nemt forklares ud fra vore dages viden. Forfatterernes efterforskning viser også, at de videnskabelige forklaringer, som fremkom på Forts tid, ikke var helt hen i vejret, og at intet tyder på, at videnskaben dengang forsøgte at skjule noget eller ignorerede de tilsyneladende mystiske fænomener.

Opslag side 108-109 i
 ”Redemption of the Damned:
 Vol. 1: Aerial Phenomena, A
 Centennial Re-evaluation of
 Charles Fort's 'Book of the
 Damned'”, hvor Viborg-
 vandmandsfotoet – en sag
 grundigt undersøgt og
 opklaret af Ole Henningsen –
 gengives. (Foto: Kim Møller
 Hansen)

Bøger skrevet af Charles Fort

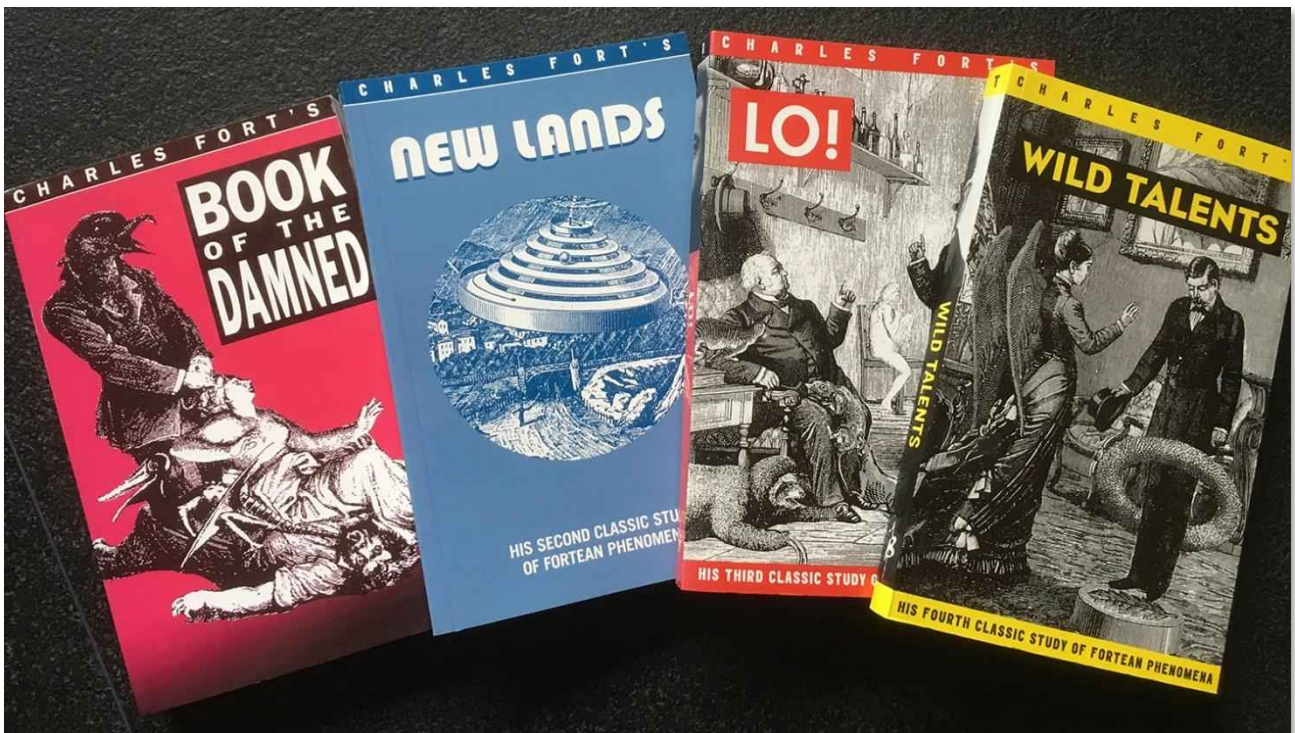
Charles Fort skrev rigtig meget ned, men udgav kun lidt. Ved sin død i 1932 efterlod han sig mange kasser med tusindvis af kartotekskort med ikke-offentliggjorte notater om mystiske fænomener.

Forts fire klassiske bøger er:

- [The Book of the Damned](#), 1919
- [New Lands](#), 1923
- [Lo!](#), 1931
- [Wild Talents](#), 1932

Charles Forts bøger er genoptrykt adskillige gange på forskellige forlag og kan også læses online. Klik på titlerne ovenfor.

(Foto: Kim Møller Hansen)

Det er en udsøgt fornøjelse at sidde med et stort værk som *Redemption of the Damned: Vol. 1: Aerial Phenomena, A Centennial Re-evaluation of Charles Fort's 'Book of the Damned'*. Bogen viser, hvor langt man kan komme med kritisk kildearbejde, tålmodighed, grundighed og samarbejde, når ufooplevelser skal efterforskes, og hvor varsom man skal være med at overfortolke oplevelser, der ligger langt tilbage i tiden og umiddelbart kan forekomme mystiske og uforklarlige.

Det bliver spændende at se det kommende bind i serien: *Sea and Space Phenomena*.

Læs mere om usædvanlige himmelfænomener

- [Storslået himmelbog bør blive et gavehit](#)
- William R. Corliss: *Handbook of Unusual Natural Phenomena*, 542 sider, rigt illustreret, Published and Distributed by [The Sourcebook Project](#), 1977

Ny viden om UFOer

Denne spændende bog kan blive din

kr. 149
forpris kr. 349

For 50 år siden blev besøg fra rummet aflivet af det amerikanske flyvevåben

Den 17. december 1969 meddelte det amerikanske forsvarsministerium, at ufoundersøgelsesafdelingen Project Blue Book ville blive lukket ned. Det lille ufokontor fortsatte dog med at modtage ufooplevelser fra den amerikanske offentlighed til udgangen af januar 1970. Men derefter var det også slut. Eller var det?

Af Kim Møller Hansen

Jubilæet er bl.a. blevet markeret med en god artikel i magasinet Popular Mechanics: [50 Years Ago, the Air Force Tried to Make UFOs Go Away. It Didn't Work](#) – skrevet af M.J. Baniyas, forfatter til bogen [The UFO People – A Curious Culture](#).

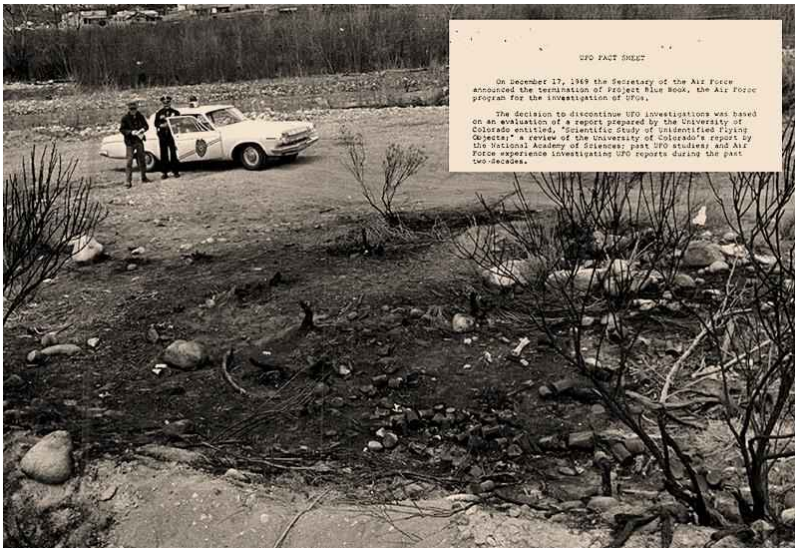

Illustration i artiklen [50 Years Ago, the Air Force Tried to Make UFOs Go Away. It Didn't Work](#).

I Popular Mechanics-artiklen citeres blandt andre Mark O'Connell, forfatter til bogen *The Close Encounters Man: How One Man Made the World Believe in UFOs*:

”Trods alle projektets mangler og fejltrin er Project Blue Book 50 år senere en konstant påmindelse om, at regeringen i det mindste har taget ufoer alvorligt. Og hvis det er okay, at regeringen er interesseret i fænomenet, burde det også være okay, at alle andre er interesseret. Jeg tror, at der også er en grundlæggende følelse blandt mange ufoentusiaster af, at vi kunne have gjort det bedre, end flyvevåbnet gjorde. Så for mange repræsenterer Blue Book både en form for stor succes og de mange missede muligheder.”

Project Blue Books historie er grundigt behandlet i SUFOI's bogudgivelse [UFO'er – Myter og viden](#), ligesom vi her på ufo.dk har omtalt projektet i følgende artikler:

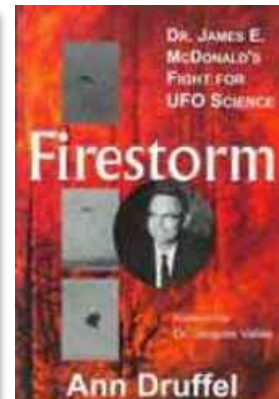
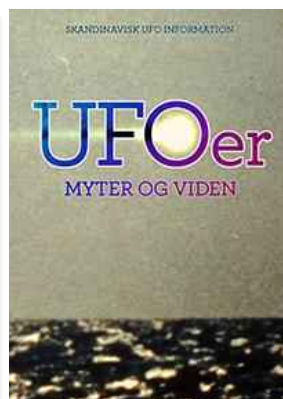
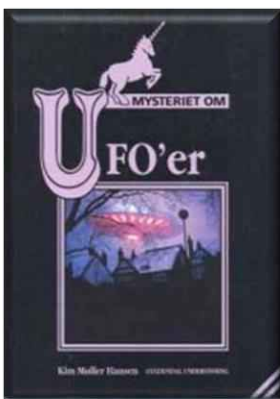
- [Er et nyt ufoprojekt på vej?](#)
- [Project Blue Book filer online – nu igen!](#)
- [SUNlite fylder 10 år](#)
- [Tre bøger du ikke må overse](#)

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2020

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener.

Du kan med et økonomisk bidrag gøre det muligt for os at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser. Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for 2020. Et støttebeløb på minimum **kr. 250** kan indbetales via netbank til konto 3113-9117725. Du kan også bruge donorknappen på forsiden af ufo.dk. Skriv dit navn og adresse samt bestillingsnummeret på din **gratis bog**.

Vælg én af disse 4 titler:

1. Kim Møller Hansen: *Mysteriet om UFO'er* (fagbog til børn fra 12 år), 48 sider. **Bestillingsnummer B-033**
2. Ole Henningsen: *Ildkugler over Danmark – om sten der aldrig fløj*, 134 sider. **Bestillingsnummer B-088**
3. Per Borggaard m.fl.: *UFO'er – Myter og viden*, 204 sider, indbundet. **Bestillingsnummer B-087**
4. Ann Druffel: *Firestorm – Dr. James E. McDonald's Fight For UFO Science* (engelsksproget), 609 sider. **Bestillingsnummer B-054**

Du kan læse mere om bøgerne på ufo.dk.

SUFOI's Formål

Skandinavisk UFO Information er en forening, som til offentligheden formidler velunderbygget viden om ufomyten samt viden om fænomener, der kan skabe ufooplevelser. Ved ufomyten forstår SUFOI de beretninger, oplevelser og forestillinger, der knytter sig til begrebet ufo, og som udvikler sig over tid i samspil med fx historiske og kulturelle forhold. Selve ordet "ufo" opfattes af SUFOI som en samlebetegnelse for de mangeartede fænomener, der kan indgå i beretninger om usædvanlige himmelfænomener.

SUFOI's Vision

Det er Skandinavisk UFO Informations vision at:

- informere om fænomener, der kan skabe ufooplevelser,
- give offentligheden velunderbygget viden om de mange aspekter af ufomyten og
- bruge de indhøstede erfaringer og viden til at give et afbalanceret syn på myteskabende fænomener.

Glimt fra året 2019

Den 21.-22. november 2019 besøgte Thomas Brisson Jørgensen (th.) fra SUFOI det svenske Archives for the Unexplained (AFU) i Norrköping, hvor Anders Liljegren (tv.) tog imod 30 kasser med ufomaterialer fra Danmark og viste Thomas rundt i AFU's mange spændende lokaler. Læs mere i artiklen "På opdagelse i virkelighedens X-files" fra side 11. (Foto: AFU)

Den 15. juli 2019 kunne adskillige danske nyhedsmedier fortælle, at en begivenhed oprettet på Facebook opfordrer til, at man møder op ved Area 51 og stormer basen den 20. september for at befri de aliens, som myndighederne – ifølge konspirations-tilhængere – holder indespærrede på den topsikrede amerikanske militærbase i Nevadas

ørken. Næsten to millioner Facebook-brugere tilmeldte sig begivenheden "Storm Area 51". Facebookopslaget lød som en joke, og det var det da også, men gav flere mediehenvendelser til SUFOI, hvor formanden, Kim Møller Hansen, bl.a. blev interviewet på P1 Morgen (17. juli) og i Go'Morgen Danmark (18. juli 2019). (Foto: Ole Henningsen)